

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 17.10.2007
KOM(2007) 602 wersja ostateczna

2007/0223 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

**Establishing a Community system to prevent, deter and eliminate
illegal, unreported and unregulated fishing**

(przedstawiona przez Komisję)

{SEK(2007) 1310}
{SEK(2007) 1312}
{SEK(2007) 1336}

UZASADNIENIE

1) KONTKST WNIOSKU

- **Podstawa i cele wniosku**

Ogólnym celem niniejszego wniosku jest ocena i wzmożenie działań Wspólnoty w ramach walki z nielegalnymi, nieraportowanymi i nieuregulowanymi połowami w celu zwiększenia skuteczności przeciwdziałania tej międzynarodowej pladze i jej konsekwencjom dla środowiska, gospodarki i społeczeństwa.

- **Kontekst ogólny**

Nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy (ang. illegal, unreported and unregulated fishing – IUU) są jednym z poważniejszych na świecie zagrożeń dla trwałości zasobów rybnych i bioróżnorodności morskiej. Społeczność międzynarodowa wypracowała powszechny konsensus co do szczególnej wagi tego problemu oraz naglącej potrzeby wprowadzenia odpowiednich środków mających na celu zapobieganie takim połowom, ich powstrzymywanie i eliminowanie. Konsensus ten został wyrażony w różnych dokumentach międzynarodowych, a w szczególności w dobrowolnym międzynarodowym planie działania w tej sprawie przyjętym pod egidą FAO w 2001 r.

Wspólnota jest już od ponad dziesięciu lat zaangażowana w walkę z nielegalnymi, nieraportowanymi i nieuregulowanymi połowami. Od 2002 r. jej politykę wyznacza wspólnotowy plan działania. Na tej podstawie Wspólnota w ostatnich latach działała bardzo aktywnie, promując na szczeblu wspólnotowym, regionalnym i międzynarodowym wdrażanie ambitnej polityki mającej na celu zapobieganie nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywanie i eliminowanie.

Polityka ta przyniosła istotne postępy. Utworzenie nowych regionalnych organizacji do spraw zarządzania połowami (RFMO), z inicjatywy czy też z mocnym poparciem ze strony UE, zwiększyło zasięg geograficzny łowisk dalekomorskich podlegających przepisom międzynarodowym. Jednocześnie szerokie spektrum nowych środków działania przyjętych w ramach istniejących regionalnych organizacji do spraw zarządzania połowami zwiększyło kontrolę na morzu i w portach oraz umożliwiło lepsze monitorowanie przepływów handlowych. Wprowadzenie czarnych list statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy doprowadziło do wprowadzenia środków zniechęcających wymierzonych w statki, co do których stwierdzono, że prowadzą nielegalną działalność. W 2004 r. wprowadzono w życie nowe, partnerskie podejście do stosunków UE z krajami rozwijającymi się, z którymi UE zawarła dwustronne porozumienia w sprawie połowów. Jednym z fundamentów podejścia partnerskiego jest zwiększenie zdolności tych krajów w zakresie zarządzania i kontroli. Na ten cel przeznaczono znaczne środki unijne. Tymczasem na szczeblu unijnym w ramach reformy wspólnej polityki rybołówstwa uzgodnionej w 2002 r. zwrócono uwagę na potrzebę przestrzegania w większym stopniu zasad odnoszących się do rybaków i wód unijnych.

Chociaż wiele zrobiono w tej kwestii, nie ulega wątpliwości, że daleko jeszcze do całkowitego wyeliminowania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów. Komisja uważa, że uporczywość takich praktyk, podejmowanych pomimo działań wspólnotowych i międzynarodowych oraz drastycznych konsekwencji środowiskowych i społeczno-ekonomicznych, wymaga pilnej i stanowczej reakcji ze strony Wspólnoty.

Wspólnota dysponuje jedną z większych flot rybackich na świecie i jest trzecią co do wielkości potęgą rybacką. Jest również największym rynkiem zbytu dla produktów rybnych i ich największym importerem. Wartość produktów rybnych wwiezionych do Wspólnoty wzrosła w 2005 r. do prawie 14 mld EUR. Ponadto uważa się, że wspólnotowe podmioty gospodarcze rejestrują dużą liczbę statków rybackich w państwach nieprzestrzegających obowiązujących przepisów w odniesieniu do bander.

Zgodnie ze swoimi międzynarodowymi zobowiązaniami i ogólnym celem, którym jest poprawa zarządzania zasobami naturalnymi i unikanie ich nadmiernej eksploatacji (zgodnie z postanowieniami unijnej strategii zrównoważonego rozwoju ustalonej przez Radę Europejską w czerwcu 2006 r.), Wspólnota ponosi szczególną odpowiedzialność za kierowanie międzynarodowymi działaniami w walce z nielegalnymi, nieraportowanymi i nieuregulowanymi połowami.

Komisja uważa, że obecnie przyszedł czas na uzupełnienie istniejących ram, zwiększenie ich skuteczności i skoncentrowanie się na potrzebie ściślejszego egzekwowania i przestrzegania środków niezbędnych do zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom, ich powstrzymywania i eliminowania.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

W ramach istniejącego systemu, problem nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów uwzględniony jest częściowo w postanowieniach dotyczących kontroli, inspekcji i egzekwowania prawa obowiązujących we Wspólnocie (w szczególności rozporządzenie Rady nr 2847/1993 oraz rozporządzenie Rady nr 2371/2002), a także na obszarach podlegających zasadom ustalonym w ramach regionalnych organizacji do spraw zarządzania połowami (w szczególności rozporządzenia Rady nr 1936/2001 i 601/2004).

- **Spójność z polityką i celami Unii w innych dziedzinach**

Niniejszy wniosek jest zgodny z ogólnym dążeniem wspólnej polityki rybackiej do „zapewnienia takiej eksploatacji żywych zasobów wodnych, która zapewnia zrównoważone warunki środowiskowe i społeczno-ekonomiczne”, a w bardziej ogólnym ujęciu przyczynia się do realizacji strategii zrównoważonego rozwoju ustalonej przez Radę Europejską w czerwcu 2006 r., koncentrując się na ochronie zasobów naturalnych. Jest również zgodny z celami dotyczącymi zarządzania połowami wyznaczonymi w 2002 r. podczas Światowego Szczytu w sprawie Zrównoważonego Rozwoju.

Dążenie do poprawy zarządzania zasobami oceanicznymi jest również jedną z głównych zasad uwzględnianych w rozważaniach nad przyszłą polityką morską dla

Wspólnoty.

2) KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA WPŁYWU

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

Od stycznia do marca 2007 r. prowadzono szeroko zakrojony proces konsultacji na podstawie ogólnodostępnego dokumentu sporządzonego przez służby Komisji i opublikowanego na stronie internetowej Komisji. Dokument do konsultacji opracowany przez Dyрекcję Generalną ds. Rybołówstwa i Gospodarki Morskiej w celu przeprowadzenia dyskusji przedstawiał krótką analizę problemu i wyróżniał dziewięć możliwych obszarów działania: (1) zwiększenie kontroli nad legalnością działań statków rybackich z krajów trzecich i ich połowów docierających do portów rybackich Wspólnoty Europejskiej, (2) zwiększenie kontroli w zakresie zgodności produktów rybnych z krajów trzecich, przywożonych do Wspólnoty innymi środkami transportu niż statki rybackie, ze środkami ochrony i zarządzania, (3) zamknięcie rynku unijnego dla produktów pochodzących z nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów, (4) zajęcie się problemem nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów prowadzonych przez obywateli Wspólnoty Europejskiej poza jej terytorium, (5) udoskonalenie środków prawnych dotyczących nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów, (6) wprowadzenie skutecznego systemu kar w celu powstrzymania poważnych naruszeń środków związanych z rybołówstwem, (7) usprawnienie działań prowadzonych w ramach regionalnych organizacji do spraw zarządzania połowami wymierzonych w nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy, (8) wspieranie polityki i działań krajów rozwijających się wobec nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów oraz (9) zwiększenie synergii w dziedzinie monitorowania, kontroli i nadzoru.

W ramach konsultacji Komisja zorganizowała liczne spotkania i otrzymała wiele pisemnych odpowiedzi. Problem został omówiony w dniu 17 kwietnia 2007 r. na nieformalnym posiedzeniu ministrów odpowiedzialnych za rybołówstwo. Ponadto w dniu 15 lutego 2007 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję w tej sprawie.

Otrzymano odpowiedzi od wielu różnych podmiotów związanych z sektorem rybołówstwa, a w szczególności od: Komitetu Doradczego ds. Rybołówstwa i Akwakultury (ACFA), skupiającego najważniejsze zainteresowane strony zaangażowane w sektorze rybołówstwa na szczeblu wspólnotowym, a także od europejskich i krajowych organizacji rybackich (Francja, Grecja, Hiszpania), przedstawicieli przemysłu przetwórczego, handlu detalicznego, banków i konsumentów, związków zawodowych, licznych organizacji pozarządowych (specjalizujących się w sprawach ochrony środowiska i rozwoju), od władz publicznych z Niemiec i Zjednoczonego Królestwa, od członka parlamentu krajowego (Niderlandy) oraz norweskich władz publicznych, od Banku Światowego i przedsiębiorstw specjalizujących się w śledzeniu pochodzenia produktów.

Streszczenie odpowiedzi oraz sposób, w jaki były one uwzględniane

Inicjatywa Komisji spotkała się z bardzo pozytywnym odzewem ze strony uczestników procesu konsultacji. W niemal wszystkich odpowiedziach podkreślano stosowność

nasilenia działań Wspólnoty w tym zakresie. Zakres działania określony przez Komisję w dokumencie do konsultacji został ogólnie uznany za odpowiedni.

Wśród zainteresowanych stron zaistniała różnica zdań co do zakresu inicjatywy. Część przedstawicieli sektora rybołówstwa uważała, że inicjatywa nie powinna obejmować wspólnotowej floty rybackiej, ponieważ jest ona przedmiotem kompleksowego systemu kontroli i nie można uznać, że dokonuje nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów. Większość respondentów poparła jednak pomysł, by inicjatywa była szeroko zakrojona i obejmowała działalność rybacką prowadzoną przez wszystkie floty rybackie (wspólnotowe i spoza Wspólnoty).

Niektóre zainteresowane strony wyraziły również wątpliwości co do problemów, które mogą wyniknąć z przyjęcia przez Wspólnotę jednolitego podejścia do problemu, ignorującego specyfikę rybołówstwa i regionów, w których odbywają się nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy oraz powodującego powstanie niepotrzebnych nowych ograniczeń. Podkreślano fakt, że Wspólnota powinna ukierunkować swoje dalsze działania na najpoważniejsze przypadki naruszenia przepisów prawa dotyczących rybołówstwa.

Niektóre zainteresowane strony obstawały przy tym, że priorytetem powinno być lepsze zastosowanie istniejących ram, a nowe inicjatywy regulacyjne należy wprowadzać tylko tam, gdzie jest to potrzebne.

Wyrażono również inną istotną obawę o potencjalnie negatywny wpływ środków handlowych na kraje rozwijające się oraz podkreślono potrzebę dogłębnego przeanalizowania tej kwestii.

Od 15 stycznia 2007 r. do 12 marca 2007 r. przeprowadzono otwarte konsultacje w Internecie. Komisja otrzymała około 30 pisemnych odpowiedzi. Odpowiedzi otrzymane przez Komisję są dostępne pod następującym adresem: http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/governance/consultations/consultation_150107_en.htm

Wyniki procesu konsultacji zostały podsumowane w dokumencie załączonym do sprawozdania z oceny wpływu dotyczącego wniosku złożonego przez Komisję.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej**

Odnosne dziedziny wiedzy specjalistycznej/naukowej

Służby Komisji skorzystały z pomocy ekspertów zewnętrznych przy niektórych elementach związanych z niniejszym wnioskiem.

Celem konwencji szczegółowej nr 36/2006 była analiza użyteczności i wpływu środków handlowych przewidzianych przez Komisję jako instrument do walki z nielegalnymi, nieraportowanymi i nieuregulowanymi połowami. Natomiast umowa szczegółowa nr 5/2007 miała na celu zapewnienie innych niezbędnych elementów zewnętrznych oraz danych, które mogą zostać wykorzystane przez Komisję podczas ostatecznego opracowania oceny wpływu dotyczącej środków, które mogą być uwzględnione w przyszłych wnioskach Komisji w sprawie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów.

Zastosowana metodologia

W ramach umów ramowych (odpowiednio FISH/2003/02 i FISH/2006/20) pomiędzy Komisją a zewnętrzną firmą doradczą Oceanic Development zawarto dwie konwencje szczegółowe.

Główne organizacje/eksperti, których opinii zasięgnięto

Zewnętrzna firma doradcza Océanic Développement.

Streszczenie otrzymanych i wykorzystanych porad

Nie wymieniono żadnych potencjalnie poważnych zagrożeń o nieodwracalnych konsekwencjach.

Pierwsze badanie dostarcza informacje o obecnej sytuacji Wspólnoty Europejskiej jako największego uczestnika handlu produktami rybnymi, opisuje wrażliwość rynku wspólnotowego na przywóz produktów rybnych pochodzących z nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów oraz analizuje różne środki, które mogłyby zostać wprowadzone przez Wspólnotę, aby położyć kres takiemu przywozowi.

Drugie badanie przedstawia przede wszystkim problemy związane ze zbyt łagodnymi karami stosowanymi przez państwa członkowskie w przypadku poważnych naruszeń zasad wspólnej polityki rybackiej. Podkreślono w nim również ogromną różnorodność wymiarów kar przewidzianych w ustawodawstwach poszczególnych krajów, co skutkuje nierównością szans na szczeblu Wspólnoty i zachęca do kontynuowania niedozwolonych praktyk.

Środki wykorzystane do publicznego udostępnienia porad ekspertów

Badania zostaną udostępnione na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Rybołówstwa i Gospodarki Morskiej.

• Ocena skutków

Komisja przeprowadziła ocenę skutków wniosku, w wyniku której powstało sprawozdanie, które będzie dostępne na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Rybołówstwa i Gospodarki Morskiej Komisji Europejskiej.

W sprawozdaniu tym rozpatrzono następujące możliwości:

- Poprawę wdrożenia istniejących ram prawnych na wodach Wspólnoty i intensyfikację polityki Wspólnoty wobec nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów w ramach organizacji dwustronnych i wielostronnych. Ta opcja nie wymagałaby przyjęcia jakichkolwiek nowych instrumentów prawnych. Nie stanowiłaby jednak dostatecznej reakcji na krytyczną sytuację, a także na najpoważniejsze problemy, które szkodzą obecnemu systemowi, a mianowicie na wrażliwość rynku wspólnotowego na produkty pochodzące z nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów oraz uporczywość działalności

połowowej prowadzonej przez statki pływające pod banderami państw nieprzestrzegających obowiązujących przepisów. Te dwa problemy wymagają wprowadzenia nowych narzędzi prawnych. Wybranie tej opcji ta oznaczałoby po prostu, że Wspólnota przykładą większą wagę do potrzeby zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów, ale bez wdrażania potrzebnych do tego instrumentów. Istnieje poważne ryzyko, że opcja ta przyniosłaby jedynie deklarację dobrej woli i nie pociągała za sobą istotnych zmian utrzymując jedynie status quo;

- Opracowanie polityki opierającej się na indywidualnym podejściu do każdego przypadku, która byłaby dostosowywana do szczególnych cech różnych gatunków ryb oraz obszarów narażonych na nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy na istotną skalę. W ramach tej opcji należy zastosować ukierunkowane podejście, które będzie się skupiać na najbardziej namacalnych przejawach nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów i zapewni konkretne reakcje w zależności od specyfiki dotkniętych nimi zasobów lub obszarów.

Zmienny i potajemny charakter nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów sprawia, że skuteczność tej opcji jest niepewna. Istnieje duże ryzyko, że w jej następstwie powstaną rozwiązania, które w momencie ich wprowadzenia nie będą już dostosowane do faktycznego problemu i ostatecznie miną się ze swoimi prawdziwymi celami. Trudne wydawałoby się również dostosowanie tego podejścia do nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów na wodach krajów rozwijających się. Ponadto opcja ta pociągnęłaby za sobą pewne koszty. Jej przyjęcie oznaczałoby konieczność wprowadzania każdorazowo zestawu konkretnych instrumentów regulacyjnych. Koszty przestrzegania przepisów również byłyby wysokie, a w odniesieniu do konkretnych systemów świadectw przywozowych obowiązujących dla ograniczonej liczby gatunków byłyby nawet wyższe niż koszty ogólnego systemu świadectw obowiązującego dla przywozu wszystkich produktów rybnych;

- Podjęcie nowej, szeroko zakrojonej inicjatywy, obejmującej zarówno wody terytorialne Wspólnoty, jak i obszary poza wodami terytorialnymi Wspólnoty, w oparciu o jasne założenia polityczne i środki regulacyjne. Inicjatywa ta uzupełniłaby istniejące ramy prawne i zapewniłaby lepsze przestrzeganie obowiązujących zasad, a także pozwoliłaby WE na przyjmowanie ambitnych jednostronnych środków mających na celu dopełnienie jej międzynarodowych zobowiązań w sytuacji, gdy nie będzie można uzyskać zadowalających efektów przy zastosowaniu środków wielostronnych. Opcja ta wymagałaby przyjęcia ambitnego instrumentu prawnego wymierzonego w trzy najważniejsze wyzwania, którym Wspólnota musi stawić czoła w związku z nielegalnymi, nieraportowanymi i nieuregulowanymi połowami: położenie kresu przywozowi produktów pochodzących z nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów do Wspólnoty, rozwiązanie problemu statków rybackich pływających pod banderami państw nieprzestrzegających obowiązujących przepisów, poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz poprawę przestrzegania zasad wspólnej polityki rybołówstwa na wodach terytorialnych Wspólnoty.

Wprowadzenie tej opcji byłoby trudne i wymagałoby istotnych zmian. Przede wszystkim wymagałoby to przyjęcia przez Wspólnotę ważnego instrumentu prawnego. Pociągnęłoby również za sobą nowe zadania i koszty, które jednak można ograniczyć poprzez zastosowanie różnych mechanizmów i środków towarzyszących. Koszty te wydają się współmierne do potrzeby znacznego poprawienia skuteczności polityki

Wspólnoty wobec nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów.

3) ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Krótki opis proponowanych działań**

Niniejszy wniosek opiera się na założeniu, że skuteczna strategia wobec nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów powinna być szeroko zakrojona i obejmować wszystkie aspekty problemu wzdłuż całego łańcucha dostaw.

Niniejszy wniosek wprowadza system mający na celu powstrzymanie przywozu do Wspólnoty produktów rybnych pochodzących z nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów. W tym celu wprowadzony zostałby system świadectw. W ramach tego systemu, przywóz wszelkich produktów rybnych (w tym również produktów przetworzonych) do Wspólnoty byłby uzależniony od zaświadczenia przez dane państwo bandery, że połów odbył się w sposób zgodny z prawem. Jako uzupełnienie tego środka, należy udoskonalić monitorowanie rozładunku statków rybackich z krajów trzecich poprzez wprowadzenie nowych warunków dotyczących wstępu do portów Wspólnoty oraz przeładunków.

Niniejszy wniosek przewiduje również szereg środków mających na celu zniechęcenie podmiotów prowadzących działalność połowową do wykorzystywania faktu, iż niektóre państwa nie zapewniają przestrzegania przez swoją flotę rybacką zasad gospodarki zasobami rybnymi i ochrony tych zasobów. W przypadkach, gdy nie można znaleźć skutecznego rozwiązania w ramach regionalnych organizacji do spraw zarządzania połowami, Wspólnota miałaby możliwość wyznaczenia i nałożenia kar na statki rybackie lub państwa, które nie przestrzegają prawa międzynarodowego i szkodzą trwałości zasobów rybnych.

Niniejszy wniosek wprowadza system zbliżenia maksymalnych wymiarów kar stosowanych przez państwa członkowskie w przypadkach poważnych naruszeń zasad wspólnej polityki rybackiej. Zawiera również postanowienia zwiększające odpowiedzialność państw członkowskich wobec swoich obywateli, kiedy biorą udział w działalności połowowej lub wspierają działalność połowową poza terytorium Wspólnoty.

- **Podstawa prawna**

Artykuł 37 Traktatu WE

- **Zasada pomocniczości**

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Wspólnoty. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów.

Zwalczanie potajemnych i niedozwolonych działań, takich jak nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy, wymaga przyjęcia środków współmiernych

do skali i dostosowanych do charakteru tych działań. The action contained in the Proposal will generate some costs for economic operators and national administrations in EU member States and third countries. W szczególności dotyczy to wprowadzenia systemu świadectw obowiązujących dla przywozu wszystkich produktów rybnych na terytorium Wspólnoty. Koszty te byłyby jednak stosunkowo niewielkie i zostałyby w znacznym stopniu zrekompensowane przez korzyści wynikające z wprowadzenia takich środków.

Aby pomóc organom kontrolnym państw członkowskich w realizacji ich zadań, wprowadzony zostałby system ostrzegania, mający na celu informowanie ich o wątpliwościach odnoszących się do zgodności produktów pochodzących z pewnych statków rybackich, od pewnych podmiotów lub z pewnych państw ze środkami ochronnymi. Pozwoli to organom kontrolnym na wyznaczenie priorytetów działań i zmniejszy obciążenie pracą związane z innymi środkami przewidzianymi we wniosku. Zaproponowana przez Komisję nowa strategia wobec nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów wspiera również zacieśnienie współpracy pomiędzy organami kontrolnymi; działania te, którymi ma pokierować Agencja Kontroli Rybołówstwa, powinny pomóc w zmobilizowaniu środków kontrolnych i zwiększeniu ogólnej skuteczności działań kontrolnych we Wspólnocie.

Dodatkowe wymogi kontrolne nałożone na administracje i podmioty powinny być odpowiednie i proporcjonalne w odniesieniu do zapewnienia prawidłowego stosowania przedmiotowych środków.

- **Wybór instrumentów**

Proponowane instrumenty: rozporządzenie.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów.

Wspólna polityka rybacka leży wyłącznie w kompetencji Wspólnoty. Zasady przyjmowane na szczeblu wspólnotowym powinny być jednolite i wiążące, aby uniknąć jednoczesnego obowiązywania różnych standardów w poszczególnych państwach członkowskich. Zatem uwzględnienie tych środków we wniosku dotyczącym rozporządzenia jest uzasadnione.

4) BUDGETARY IMPLICATION

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Wspólnoty.

5) ADDITIONAL INFORMATION

- **Uproszczenie**

Niniejszy wniosek przewiduje uproszczenie ustawodawstwa.

Wniosek przewiduje uproszczenie i usprawnienie ram kontroli, inspekcji oraz ram wykonawczych wynikających z decyzji podjętych przez regionalne organizacje do spraw zarządzania połowami. Wspólnota jest członkiem dwunastu takich organizacji. Postanowienia poszczególnych organizacji mogą się między sobą w istotny sposób różnić. Obecnie są one wprowadzane do prawa wspólnotowego poprzez różne

rozporządzenia Rady. Stwarza to dwa problemy. Po pierwsze liczba postanowień regionalnych organizacji do spraw zarządzania połowami oraz częstotliwość ich przyjmowania i zmieniania często sprawiają, że trudno jest dokonać ich terminowej transpozycji do prawa wspólnotowego. Po drugie współwystępowanie rozbieżnych zasad wynikających z różnych porządków prawnych wprowadza zamęt wśród podmiotów wspólnotowych i państw członkowskich.

Komisja sugeruje zatem, by zapewnić wprowadzenie do prawa wspólnotowego najważniejszych postanowień przyjętych przez regionalne organizacje do spraw zarządzania połowami odnoszących się do kontroli, inspekcji i egzekwowania prawa poprzez proponowane rozporządzenie. Niniejsze rozporządzenie połączyłoby w sobie najambitniejsze standardy przyjęte w regionalnych organizacjach do spraw zarządzania połowami, do których należy Wspólnota i rozszerzyłoby zakres ich obowiązywania na wszystkie wody podlegające regionalnym organizacjom do spraw zarządzania połowami. Przyczyniłoby się to do uproszczenia ram prawnych obowiązujących podmioty wspólnotowe i władze publiczne dzięki harmonizacji zasad według najlepszych standardów kontroli, inspekcji i egzekwowania prawa.

- **Uchylenie istniejącego prawodawstwa**

Przyjęcie niniejszego wniosku doprowadzi do uchylenia istniejącego prawodawstwa.

- **Klauzule przeglądu/rewizji/wygaśnięcia**

Niniejszy wniosek zawiera klauzulę przeglądu.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

**Establishing a Community system to prevent, deter and eliminate
illegal, unreported and unregulated fishing**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁴,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólnota jest Umawiającą się Stroną Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, podpisała Porozumienie w sprawie wprowadzenia w życie postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania rozproszonymi zasobami rybnymi oraz zasobami rybnymi o wysokiej migracji (Porozumienie ONZ o zasobach rybnych z 1995 r.) i przyjęła Porozumienie o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu. Postanowienia te przewidują w szczególności, że wszystkie państwa mają obowiązek przyjąć odpowiednie środki w celu zapewnienia zrównoważonego zarządzania zasobami morskimi i współpracować pomiędzy sobą w tym celu;
- (2) Celem wspólnej polityki rybackiej, zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002, jest zapewnienie takiej eksploatacji żywych zasobów wodnych, która zapewnia zrównoważone warunki środowiskowe i społeczno-ekonomiczne;

¹ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

² Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

³ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

⁴ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

- (3) Nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy stanowią jedno z poważniejszych zagrożeń dla zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów wodnych, narażające na szwank podstawowe zasady wspólnej polityki rybackiej i międzynarodowe działania na rzecz wspierania lepszego zarządzania zasobami oceanicznymi; Nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy stanowią również poważne zagrożenie dla różnorodności biologicznej, którym należy się zająć zgodnie z celami określonymi w komunikacie Komisji - Zatrzymanie procesu utraty różnorodności biologicznej do roku 2010 i w przyszłości (KOM(2006) 216);
- (4) Zgodnie ze swoimi międzynarodowymi zobowiązaniami oraz mając na względzie skalę i wagę problemu, Wspólnota Europejska powinna znacznie nasilić swoje działania wymierzone w nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy i przyjąć nowe środki regulacyjne obejmujące wszystkie aspekty tego zjawiska;
- (5) Zgodnie z międzynarodowym planem działania na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymania i eliminowania, przyjętym w 2001 r. przez Organizację do spraw Wyżywienia i Rolnictwa (FAO), nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy oznaczają działalność połowową uznawaną za nielegalną, nieraportowaną lub nieuregulowaną, przy czym:
1. Nielegalne połowy odnoszą się do połowów:
 - dokonywanych przez statki krajowe lub zagraniczne na wodach podlegających jurysdykcji danego kraju bez pozwolenia tego kraju lub niezgodnie z jego prawem i przepisami;
 - prowadzonych przez statki pływające pod banderami państw będących stronami odpowiedniej regionalnej organizacji do spraw zarządzania połowami, ale niespełniające postanowień dotyczących środków ochrony i zarządzania przyjętych przez tę organizację obowiązujących w tych państwach lub odpowiednich postanowień obowiązującego prawa międzynarodowego; lub
 - niezgodnych z prawem krajowym lub zobowiązaniami międzynarodowymi, w tym również zobowiązaniami podjętymi przez państwa współpracujące z odpowiednią regionalną organizacją do spraw zarządzania połowami.
 2. Nieraportowane połowy odnoszą się do połowów:
 - które nie zostały zgłoszone lub zostały nieprawidłowo zgłoszone odpowiednim organom krajowym, wbrew postanowieniom ustawodawstwa i przepisów krajowych; lub
 - odbywających się na obszarze podlegającym kompetencjom odpowiedniej regionalnej organizacji do spraw zarządzania połowami, które nie zostały zgłoszone lub zostały nieprawidłowo zgłoszone, z naruszeniem procedur zgłoszeniowych tej organizacji.

3. Nieuregulowane połowy odnoszą się do połowów:
- na obszarze podlegającym odpowiedniej regionalnej organizacji do spraw zarządzania połowami, prowadzonych przez statki nieposiadające przynależności państwowej lub pływające pod banderą państwa niebędącego stroną tej organizacji lub przez jednostkę połowową w sposób niespójny lub niezgodny z postanowieniami dotyczącymi środków ochrony i zarządzania tej organizacji; lub
 - prowadzonych na takich obszarach lub obejmujących takie zasoby rybne, dla których nie istnieją obowiązujące środki ochrony lub zarządzania, przy czym taka działalność połowowa prowadzona jest w sposób niespójny z obowiązkami ciążącymi na państwie na mocy prawa międzynarodowego w zakresie ochrony żywych zasobów morskich;
- (6) Działania Wspólnoty Europejskiej powinny być wymierzone przede wszystkim w zachowania mieszczące się w definicji nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów, które w najpoważniejszym stopniu szkodzą środowisku morskemu, trwałości zasobów rybnych oraz sytuacji społeczno-ekonomicznej rybaków przestrzegających zasad ochrony i zarządzania zasobami rybackimi;
- (7) Zgodnie z definicją nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów, niniejsze rozporządzenie powinno obejmować swoim zakresem działalność rybacką prowadzoną na pełnym morzu oraz na wodach morskich znajdujących się pod jurysdykcją lub zwierzchnictwem państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej;
- (8) Aby należycie uwzględnić międzynarodowy wymiar nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów, konieczne jest, aby Wspólnota Europejska powzięła niezbędne środki mające na celu zwiększenie stopnia przestrzegania zasad wspólnej polityki rybołówstwa; do czasu zmiany rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającego system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa, postanowienia związane z tym celem powinny zostać uwzględnione w niniejszym rozporządzeniu;
- (9) Zasady wspólnotowe, a w szczególności tytuł II rozporządzenia nr 2847/1993, przewidują kompleksowy system mający na celu monitorowanie zgodności z prawem połowów prowadzonych przez statki rybackie Wspólnoty; obecny system obowiązujący dla produktów rybnych pochodzących z połowów wykonywanych przez statki rybackie z krajów trzecich i przywiezionych do Wspólnoty nie zapewnia równorzędnego poziomu kontroli; ten słaby punkt stanowi istotną zachętę dla podmiotów zagranicznych prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy do wprowadzania swoich produktów do obrotu na terenie Wspólnoty i zwiększania dochodowości swojej działalności; jako największy na świecie rynek zbytu i importer produktów rybnych, Wspólnota ponosi szczególną odpowiedzialność za dopilnowanie, by produkty rybne wwożone na jej terytorium nie pochodziły z nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów; zatem należy wprowadzić nowy system, który zapewni należytą kontrolę nad łańcuchem dostaw produktów rybnych wwożonych do Wspólnoty;

- (10) Zasady wspólnotowe regulujące wstęp statków rybackich pływających pod banderami krajów trzecich do portów Wspólnoty należy zaostrzyć w celu zapewnienia należytej kontroli legalności produktów rybnych przywożonych przez statki rybackie pływające pod banderami krajów trzecich; powinno to w szczególności oznaczać, że prawo wstępu do portów Wspólnoty powinny otrzymywać jedynie takie statki rybackie pływające pod banderami krajów trzecich, które są w stanie przedstawić dokładne informacje o legalności swoich połowów i uzyskać potwierdzenie tych informacji od swojego państwa bandery;
- (11) Przeładunki na morzu wymykają się wszelkiej należytej kontroli państw bandery lub państw nadbrzeżnych i są dla podmiotów prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy tradycyjnym sposobem na zatajanie nielegalnego charakteru ich połowów; zatem uzasadnione jest zezwalanie przez Wspólnotę na operacje przeładunkowe wyłącznie jeżeli odbywają się w wyznaczonym porcie państwa członkowskiego, lub – odnośnie do przeładunków z udziałem statków rybackich Wspólnoty – na wodach Wspólnoty lub w portach krajów trzecich;
- (12) Właściwe jest określenie warunków, procedury i częstotliwości, według których państwa członkowskie będą przeprowadzały inspekcje statków rybackich pływających pod banderami krajów trzecich w portach;
- (13) Zabrania się przywozu do Wspólnoty produktów rybnych pochodzących z nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów. Aby zakaz ten był skuteczny oraz aby dopilnować, by importowano wyłącznie produkty pozyskane zgodnie z postanowieniami dotyczącymi międzynarodowych środków ochrony i zarządzania oraz odpowiednio innych zasad obowiązujących dany statek rybacki, należy wprowadzić system świadectw obowiązujący dla wszystkich produktów rybnych przywożonych do Wspólnoty;
- (14) Wspólnota powinna uwzględniać ograniczone możliwości krajów rozwijających się w zakresie wprowadzenia systemu świadectw;
- (15) Właściwe jest wymaganie w ramach tego systemu świadectwa jako warunku koniecznego dla przywozu produktów rybnych do Wspólnoty. Takie świadectwo powinno zawierać informacje pozwalające udowodnić legalność produktów, których dotyczy; powinno zostać zatwierdzone przez państwo bandery statków rybackich, które dokonały danego połowu, zgodnie z jego wynikającym z prawa międzynarodowego obowiązkiem zapewnienia przestrzegania przez statki pływające pod jego banderą międzynarodowych zasad ochrony zasobów rybnych i zarządzania tymi zasobami;
- (16) Niezbędne jest obowiązywanie tego systemu świadectw dla wszystkich produktów rybnych przywożonych do Wspólnoty, w tym również tych produktów, które zostały przewiezione lub przetworzone w państwie niebędącym państwem bandery, zanim dotarły do terytorium Wspólnoty. W odniesieniu do tych produktów będą zatem obowiązywać szczególne wymogi, które będą miały na celu zagwarantowanie, że produkty wprowadzane na terytorium Wspólnoty nie są innymi produktami niż te, których legalność została potwierdzona przez państwo bandery;
- (17) Wywóz połowów ze statków pływających pod banderami państw członkowskich w celu ich przetworzenia powinien również podlegać systemowi świadectw;

- (18) Państwa członkowskie, do których mają zostać przywiezione produkty powinny mieć możliwość sprawdzenia ważności świadectw połowowych towarzyszących dostawie oraz powinny być uprawnione do odmowy przywozu, jeżeli nie zostaną spełnione warunki określone w niniejszym rozporządzeniu odnoszące się do świadectwa połowowego;
- (19) W celu udzielenia pomocy organom kontrolnym państw członkowskich w realizacji ich zadań polegających na monitorowaniu legalności produktów rybnych przywożonych do Wspólnoty, a także w celu ostrzegania podmiotów wspólnotowych, należy wprowadzić wspólnotowy system ostrzegania, mający na celu rozpowszechnianie informacji o uzasadnionych wątpliwościach odnośnie do przestrzegania przez niektóre kraje trzecie obowiązujących zasad ochrony i zarządzania;
- (20) Niezbędne jest przyjęcie przez Wspólnotę środków zniechęcających wobec statków rybackich prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy, wobec których państwo bandery nie podjęło w odpowiedzi na taką działalność należytych działań.
- (21) W tym celu Komisja powinna zidentyfikować statki rybackie podejrzane o prowadzenie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów we współpracy z państwami członkowskimi, Agencją Kontroli Rybołówstwa, państwami trzecimi i innymi organami. Ponadto Komisja powinna zwracać się do właściwych państw bandery z prośbą o udzielenie informacji odnośnie do trafności swoich spostrzeżeń;
- (22) Aby ułatwić składanie zapytań odnoszących się do statków rybackich, co do których przypuszcza się, że prowadziły nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy oraz zapobiec kontynuacji domniemanego naruszenia, statki te powinny podlegać szczególnym wymogom odnoszącym się do kontroli i inspekcji przez państwa członkowskie;
- (23) Jeżeli na podstawie otrzymanych informacji istnieją wystarczające powody, by uznać, że statki rybackie brały udział w nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach oraz że właściwe państwa bandery nie podjęły skutecznych działań w odpowiedzi na taką działalność, właściwe jest umieszczenie tych statków przez Komisję w wykazie statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy;
- (24) Mając na celu zaradzenie niepodjęciu skutecznych działań przez państwa bandery wobec statków rybackich pływających pod ich banderami i znajdujących się w wykazie statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy, a także ograniczenie dalszej działalności połowowej tych statków, państwa członkowskie powinny stosować wobec tych statków szczególne środki;
- (25) Aby chronić prawa statków znajdujących się w wykazie statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy oraz ich państw bandery, procedura umieszczania w wykazie powinna umożliwiać państwu bandery, a o ile jest to możliwe, odpowiedniemu właścicielowi lub armatorowi, złożenie wyjaśnień na poszczególnych etapach procedury oraz pozwalać na usunięcie statku z wykazu, kiedy nie będzie już spełniać kryteriów umieszczenia w wykazie;

- (26) Aby zapewnić jednolite ramy prawne we Wspólnocie oraz uniknąć zwiększenia się liczby wykazów odnoszących się do statków rybackich prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy, statki rybackie znajdujące się w wykazach statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy przyjętych przez regionalne organizacje do spraw zarządzania połowami powinny być automatycznie umieszczane w odpowiadającym im wykazie sporządzanym przez Komisję;
- (27) Problem niewypełniania przez niektóre państwa obowiązków spoczywających na nich na mocy prawa międzynarodowego jako na państwach bandery, państwach portu, państwach nadbrzeżnych lub państwach zbytu polegających na podjęciu właściwych działań w celu zapewnienia przestrzegania przez ich statki rybackie lub obywateli zasad ochrony zasobów rybnych i zarządzania tymi zasobami jest jednym z głównych czynników sprzyjających nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom i powinien zostać rozwiązany przez Wspólnotę;
- (28) W tym celu, obok działań prowadzonych przez Wspólnotę na szczeblu międzynarodowym i regionalnym, Wspólnota powinna mieć prawo wskazywania państw niewspółpracujących na podstawie przejrzystych, jasnych i obiektywnych kryteriów opierających się o standardy międzynarodowe, a po umożliwieniu im złożenia wyjaśnień, zastosowania wobec tych państw niedyskryminacyjnych, zgodnych z prawem i stosownych środków, w tym również środków handlowych;
- (29) Niezbędne jest skuteczne zniechęcenie obywateli Wspólnoty do udziału w nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach prowadzonych przez statki pływające pod banderami krajów trzecich i działających poza obszarem Wspólnoty lub do wspierania takich połowów; bez uszczerbku dla pierwszeństwa odpowiedzialności państwa bandery, państwa członkowskie powinny zatem wprowadzić niezbędne środki i współpracować z innymi państwami członkowskimi i państwami trzecimi przy wskazywaniu obywateli prowadzących taką działalność, dopilnować, aby zostali odpowiednio ukarani oraz kontrolować działalność swoich obywateli biorących udział w działalności statków z krajów trzecich poza obszarem Wspólnoty;
- (30) Utrzymywanie się dużej liczby poważnych naruszeń zasad wspólnej polityki rybackiej na wodach terytorialnych Wspólnoty lub przez podmioty wspólnotowe jest w znacznym stopniu skutkiem zbyt łagodnych wymiarów kar przewidzianych na mocy ustawodawstw państw członkowskich w związku z poważnymi naruszeniami tych zasad; złą sytuację pogarsza dodatkowo duża różnorodność wymiarów kar w poszczególnych państwach członkowskich, która zachęca podmioty prowadzące nielegalną działalność do połowów na wodach lub na terytoriach państw członkowskich, w których wymiary kar są najłagodniejsze; aby rozwiązać ten problem w oparciu o postanowienia rozporządzeń 2371/2002 oraz 2847/1993 w tym zakresie, właściwe jest zbliżenie maksymalnych wymiarów kar przewidzianych w związku z poważnymi naruszeniami zasad wspólnej polityki rybackiej we Wspólnocie oraz przewidzenie środków uzupełniających;

- (31) Poza zachowaniami stanowiącymi poważne naruszenia zasad działalności połowowej, prowadzenie działalności gospodarczej lub handlowej związanej z produktami rybnymi pochodzącymi z nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów powinno być również uznawane za poważne naruszenia wymagające nałożenia sankcji przez państwa członkowskie;
- (32) Poważne naruszenia zasad wspólnej polityki rybackiej powinny być karane skutecznymi, stosownymi i zniechęcającymi sankcjami, które powinny również obowiązywać osoby prawne na całym terytorium Wspólnoty, gdyż naruszenia te są w znacznej mierze dokonywane w interesie osób prawnych lub dla ich korzyści;
- (33) Należy w zharmonizowany sposób wprowadzić we Wspólnocie przepisy odnoszące się do obserwacji statków na morzu przyjęte przez niektóre regionalne organizacje do spraw zarządzania połowami;
- (34) Współpraca pomiędzy państwami członkowskimi, Komisją a państwami trzecimi jest konieczna w celu dopilnowania, by prowadzono odpowiednie dochodzenia w sprawach nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów oraz umożliwienia zastosowania środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu; należy wprowadzić system wzajemnej pomocy, aby wzmocnić taką współpracę.
- (35) Zgodnie z zasadą proporcjonalności, osiągnięcie podstawowego celu, jakim jest wyeliminowanie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów wymaga określenia zasad dotyczących środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza zakres niezbędny do osiągnięcia swoich celów, zgodnie z art. 5 Traktatu;
- (36) Środki niezbędne w celu wprowadzenia niniejszego rozporządzenia należy przyjąć zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji;
- (37) Niniejsze rozporządzenie uznaje nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy za pogwałcenie obowiązujących praw, zasad i przepisów o szczególnej wadze, ponieważ w znacznym stopniu uniemożliwiają one osiągnięcie celów pogwałconych zasad i zagrażają trwałości poławianych zasobów lub ochronie środowiska morskiego. Ze względu na ograniczony zakres niniejszego rozporządzenia, jego stosowanie musi opierać się o stosowanie rozporządzenia Rady nr 2847/1993 ustanawiającego system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa i stanowić jego uzupełnienie. Niniejsze rozporządzenie wzmacnia zatem zasady rozporządzenia 2847/1993 w zakresie inspekcji statków z krajów trzecich w portach (art. 28 lit. e), f) i g)), które obecnie zostały uchylone i zastąpione systemem inspekcji w porcie określonym w rozdziale II niniejszego rozporządzenia. Ponadto rozporządzenie to przewiduje w rozdziale X system kar, który odnosi się w szczególności do nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów. Przepisy rozporządzenia 2847/1993 odnoszące się do kar (art. 31) mają zatem nadal zastosowanie do tych naruszeń zasad wspólnej polityki rybackiej, które nie zostały uwzględnione w niniejszym rozporządzeniu;

- (38) Ochrona osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych jest uregulowana rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych, które ma zastosowanie w całości do przetwarzania danych osobowych dla celów niniejszego rozporządzenia, w szczególności w związku z prawem osoby, której dotyczą dane do dostępu do danych, ich poprawienia, zablokowania lub usunięcia oraz powiadamianiem stron trzecich, które w rezultacie nie zostały dokładniej wyszczególnione w niniejszym rozporządzeniu;
- (39) Wejście w życie nowych przepisów w sprawach objętych rozporządzeniami Rady 2847/1993, 1093/1994, 1447/1999, 1936/2001 i 601/2004 powinno doprowadzić do częściowego lub całkowitego uchylenia tych rozporządzeń.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Postanowienia ogólne

Artykuł 1 – Przedmiot i zakres zastosowania

1. Niniejsze rozporządzenie wprowadza wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom (połowom IUU) oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
2. W tym celu każde państwo członkowskie powinno podjąć odpowiednie środki, zgodnie z prawem wspólnotowym, mające zapewnić skuteczność tego systemu. Każde państwo członkowskie powinno oddać do dyspozycji właściwych władz wystarczające środki, by umożliwić im wykonywanie ich zadań zgodnie z postanowieniami niniejszego rozporządzenia.
3. System ma zastosowanie do wszystkich nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów oraz wszelkiej związanej z nimi działalności prowadzonej na terytorium lub na wodach morskich znajdujących się pod zwierzchnictwem lub jurysdykcją państw członkowskich lub przez statki rybackie bądź obywateli Wspólnoty. Ma również zastosowanie, bez uszczerbku dla jurysdykcji danego państwa bandery lub państwa nadbrzeżnego, w odniesieniu do nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów prowadzonych przez statki spoza Wspólnoty na pełnym morzu lub na wodach znajdujących się pod jurysdykcją krajów trzecich.
4. Wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom (połowom IUU) oraz ich powstrzymywania i eliminowania wprowadzany jest w powiązaniu z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającym system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa.

Artykuł 2 – Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „*statek rybacki*” oznacza jakiegokolwiek statek o dowolnych rozmiarach wykorzystywany lub przeznaczony do wykorzystania w celach komercyjnej eksploatacji zasobów rybnych, w tym również statki pomocnicze, transportowce, statki przetwórcze i statki biorące udział w przeładunkach;
- b) „*produkty rybne*” oznaczają wszelkie produkty wydobyte z morza sklasyfikowane w rozdziale 03 i pozycji taryfowej 1604 - 1605 Nomenklatury Scalonej wprowadzonej rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej;
- c) „*środki ochrony i zarządzania*” oznaczają środki mające na celu ochronę jednego lub więcej gatunków żywych zasobów wodnych, które są przyjęte i stosowane zgodnie z odpowiednimi zasadami prawa międzynarodowego lub wspólnotowego;
- d) „*przeładunek*” oznacza rozładowanie części lub całości ładunku ryb ze statku rybackiego na inny statek rybacki;
- e) „*przywóz*” oznacza wprowadzenie produktów rybnych w formie pierwotnej lub przetworzonej na terytorium Wspólnoty Europejskiej, również w celu przeładunku w portach znajdujących się na jej terytorium;
- f) „*wywóz*” oznacza każde przemieszczenie produktów rybnych pozyskanych przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego zarówno z terytorium Wspólnoty Europejskiej, z kraju trzeciego, jak i z łowiska do kraju trzeciego;
- g) „*powrotny wywóz*” oznacza każde przemieszczenie poza terytorium Wspólnoty Europejskiej produktów rybnych w ich pierwotnej lub przetworzonej formie, które zostały uprzednio przywiezione na terytorium Wspólnoty Europejskiej;
- h) „*regionalna organizacja do spraw zarządzania połowami*” oznacza organizację lub porozumienie subregionalne lub regionalne posiadające uznawane na mocy prawa międzynarodowego kompetencje w zakresie wprowadzania środków ochrony i zarządzania dla rozproszonych zasobów rybnych oraz zasobów rybnych o wysokiej migracji występujących na pełnym morzu, za które ponosi odpowiedzialność ze względu na konwencje lub porozumienie, na mocy których zostało ustanowione;
- i) „*strona umawiająca się*” oznacza stronę umawiającą się konwencji lub porozumienia ustanawiającego regionalną organizację do spraw zarządzania połowami, a także państwa, podmioty lub podmioty rybackie, które współpracują z taką organizacją i przyznano w tym celu im status współpracującej nieumawiającej się strony;
- j) „*obserwacja*” oznacza każdą obserwację statku rybackiego mogącego spełniać jedno lub więcej kryteriów, o których mowa w art. 3 przez statek, statek powietrzny lub właściwe władze państwa członkowskiego odpowiedzialne za inspekcję na morzu lub przez kapitana wspólnotowego statku rybackiego;

- k) „wspólna operacja połowowa” oznacza dowolną operację między dwoma statkami lub większą ich liczbą, podczas których połów przemieszcza się z narzędzia połowowego jednego statku na inny statek;
- l) „osoba prawna” oznacza każdy podmiot posiadający taki status na mocy obowiązującego prawa krajowego, z wyjątkiem państwa lub organów publicznych sprawujących władzę państwową oraz organizacji publicznych.

Artykuł 3 – Statki rybackie biorące udział w nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach

Uznaje się, że statek rybacki brał udział w nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach, jeżeli wykazano, że wbrew środkom ochrony i zarządzania obowiązującym na obszarze, na którym prowadził taką działalność:

- a) prowadził połów bez ważnej licencji, upoważnienia lub pozwolenia wydanych przez państwo bandery lub odpowiednie państwo nadbrzeżne, lub
- b) popełnił poważne uchybienie przy rejestrowaniu lub zgłaszaniu połowu lub danych związanych z połowem, lub
- c) prowadził połów w strefie zakazu połowów, podczas sezonu zamkniętego lub bez kontyngentu czy też po przekroczeniu kontyngentu, lub
- d) brał udział w ukierunkowanych połowach zasobu objętego moratorium lub zakazem połowów, lub
- e) stosował niedozwolone narzędzia połowowe, lub
- f) sfalszował lub ukrył oznakowanie, oznaczenia identyfikacyjne lub rejestrację statku rybackiego, lub
- g) ukrył dowody związane z dochodzeniem, manipulował nimi lub je usunął, lub
- h) utrudniał pracę inspektorów rybołówstwa podczas wykonywania ich obowiązków związanych ze sprawdzaniem zgodności z obowiązującymi środkami ochrony i zarządzania lub pracę obserwatorów podczas wykonywania ich obowiązków związanych ze sprawdzaniem zgodności z obowiązującymi przepisami Wspólnoty, lub
- i) nie przestrzegał wymogów systemów monitorowania statków (VMS), lub
- j) wziął na pokład lub wylądował niewymiarowe ryby, lub

- k) brał udział w przeładunku lub we wspólnych operacjach połowowych ze statkami, co do których stwierdzono zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, że brały udział w nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach, zwłaszcza ze statkami umieszczonymi we wspólnotowym wykazie statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy lub w wykazie statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy prowadzonym przez regionalną organizację do spraw zarządzania połowami, udzielał wsparcia takim statkom lub je zaopatrywał;

lub jeżeli:

- a) prowadził działalność połowową na obszarze regionalnej organizacji do spraw zarządzania połowami w sposób niezgodny lub sprzeczny ze środkami ochrony i zarządzania tej organizacji i pływa pod banderą państwa niebędącego stroną tej organizacji;
- b) nie posiada przynależności państwowej, a zatem jest statkiem bezpaństwowym.

Rozdział II

Kontrola statków z krajów trzecich w portach

SEKCJA I – WARUNKI WSTĘPU STATKÓW RYBACKICH Z KRAJÓW TRZECICH DO PORTÓW

Artykuł 4 – System kontroli przez państwo portu

1. Niniejszy rozdział określa szczegółowe zasady i warunki utrzymania skutecznego systemu kontroli statków rybackich z krajów trzecich zawijających do portów państw członkowskich przez państwo portu w celu zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymania i eliminowania.
2. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, zabrania się statkom rybackim z krajów trzecich wstępu do portów państw członkowskich, świadczenia usług portowych oraz prowadzenia operacji wyładunku, przeładunku lub przetwarzania na podkładzie w takich portach, o ile nie spełniają wymogów określonych w niniejszym rozdziale oraz innych istotnych postanowień niniejszego rozporządzenia.
3. Zabrania się przeładunków pomiędzy statkami rybackimi z krajów trzecich lub pomiędzy takimi statkami a statkami pływającymi pod banderami państw członkowskich na wodach terytorialnych Wspólnoty. Przeładunki takie mogą się odbywać jedynie w portach, zgodnie z postanowieniami niniejszego rozdziału.
4. Statkom pływającym pod banderami państw członkowskich nie zezwala się na przeładunek połowów ze statków rybackich z krajów trzecich poza wodami terytorialnymi Wspólnoty.

Artykuł 5 – Wyznaczone porty

1. Państwa członkowskie wyznaczają miejsce, w którym będzie odbywać się wyładunek lub miejsce w pobliżu brzegu (wyznaczone porty), w którym dozwolone będą operacje wyładunku lub przeładunku ryb, o których mowa w ust. 2.
2. Dostęp statków rybackich z krajów trzecich do usług portowych oraz prowadzenie przez nie operacji wyładunku, przeładunku lub przetwarzania na pokładzie jest dozwolone wyłącznie w wyznaczonych portach.
3. Państwa członkowskie przekazują Komisji nie później niż do 15 stycznia każdego roku wykaz wyznaczonych portów. Należy powiadamiać Komisję o wszelkich dalszych zmianach w tym wykazie co najmniej na 15 dni przed wejściem w życie takich zmian.
4. Komisja publikuje wykaz wyznaczonych portów oraz wszelkie zmiany w tym wykazie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria C) i zamieszcza je na swojej stronie internetowej.

Artykuł 6 – Uprzednie powiadamianie

1. Kapitanowie statków rybackich z krajów trzecich lub ich przedstawiciele przekazują właściwym władzom państwa członkowskiego, z którego portów lub urzędów wyładunkowych zamierzają skorzystać, co najmniej na 72 godziny przed przewidywaną godziną przybycia do portu, następujące informacje:
 - a) identyfikację statku;
 - b) nazwę wyznaczonego portu przeznaczenia oraz cel przybycia, wyładunku, przeładunku, przetwarzania na pokładzie, dostępu do usług;
 - c) zezwolenie na połowy;
 - d) informacje na temat rejsu;
 - e) przewidywaną godzinę przybycia do portu;
 - f) połowy zatrzymane na pokładzie;
 - g) strefę lub strefy, w których dokonano połowu, niezależnie od tego, czy znajdują się we wspólnotowej strefie połowowej, w strefach znajdujących się pod jurysdykcją lub zwierzchnictwem kraju trzeciego, czy na pełnym morzu.
2. Jeżeli statek z kraju trzeciego przewozi na pokładzie produkty rybne, do powiadomienia, o którym mowa w ust. 1 należy dołączyć świadectwo połowowe poświadczające zgodnie z rozdziałem III. Przepisy art. 14 w sprawie uznawania dokumentów połowowych lub formularzy kontroli przez państwo portu, które wchodzi w skład dokumentacji połowowej lub systemów kontroli w porcie przyjętych przez regionalne organizacje do spraw zarządzania połowami stosuje się odpowiednio.

3. Zgodnie z procedurą określoną w art. 52, Komisja może zwolnić niektóre kategorie statków rybackich z krajów trzecich z obowiązku określonego w ust. 1 na czas określony z możliwością przedłużenia, lub przewidzieć inny termin na powiadomienie uwzględniając między innymi odległość pomiędzy łowiskami, miejscami wyładunku i portami, w których dane statki są zarejestrowane lub zaewidencjonowane.
4. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla szczególnych postanowień określonych w umowach w sprawie połowów zawartych pomiędzy Wspólnotą a krajem trzecim.

Artykuł 7 – Zezwolenie

1. Państwa członkowskie mają obowiązek weryfikowania poprawności informacji przekazanych przez statki rybackie z krajów trzecich w uprzednim powiadomieniu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 oraz poprawności informacji przedstawionych w świadectwie połowowym, o którym mowa w art. 6 ust. 2.
2. Statek rybacki z kraju trzeciego otrzyma zezwolenie na wstęp do portu jedynie w przypadku, gdy informacje, o których mowa w ust. 1 są kompletne i zostały zweryfikowane na podstawie dostępnych elementów zanim nastąpiło wejście statku do portu.
3. Udzielenie zezwolenia na przeprowadzenie w porcie operacji wyładunku, przeładunku lub przetwarzania na pokładzie jest uzależnione od weryfikacji przedstawionych informacji zgodnie z przepisami ust. 1, a w stosownych przypadkach od ukończenia inspekcji przeprowadzonej zgodnie z sekcją 2.
4. W drodze odstępstwa od ust. 2 i 3, państwo członkowskie portu może zezwolić na wejście do portu i całość lub część wyładunku pomimo tego, że informacje, o których mowa w ust. 1 są niekompletne lub trwa ich weryfikacja, jednak w takich przypadkach przechowuje odnośne ryby pod kontrolą właściwych organów. Ryby te zostają zwrócone w celu sprzedaży, przekazania lub transportu dopiero po otrzymaniu informacji, o których mowa w ust. 1 lub po zakończeniu procesu weryfikacji. Jeżeli w ciągu 14 dni od wyładunku proces ten nie zostanie zakończony, państwo członkowskie portu może skonfiskować i zbyć ryby zgodnie z przepisami krajowymi.

Artykuł 8 – Rejestrowanie wyładunków, przeładunków i operacji przetwarzania na pokładzie

1. Państwa członkowskie mają obowiązek dopilnować, by wszystkie wyładunki, przeładunki i operacje przetwarzania na pokładzie dokonywane przez statki rybackie z krajów trzecich w ich portach były rejestrowane.
2. Państwa członkowskie mają obowiązek informować Komisję drogą elektroniczną przed końcem każdego kwartału kalendarzowego o ilościach produktów wyładowanych w ich portach przez statki rybackie z krajów trzecich w poprzednim kwartale.

SEKCJA 2 – INSPEKCJE W PORTACH

Artykuł 9 – Zasady ogólne

1. Państwa członkowskie mają obowiązek przeprowadzania co roku inspekcji co najmniej 15 % wyładunków, przeładunków i operacji przetwarzania na pokładzie dokonywanych przez statki rybackie z krajów trzecich w ich portach.
2. Następujące statki należy kontrolować we wszystkich przypadkach:
 - a) zaobserwowane statki rybackie zauważone zgodnie z art. 47;
 - b) statki rybackie zgłoszone w powiadomieniu wystosowanym w ramach wspólnotowego systemu ostrzegania zgodnie z rozdziałem IV;
 - c) statki rybackie, co do których Komisja wskazała, że przypuszczalnie brały udział w nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach zgodnie z art. 25;
 - d) statki rybackie znajdujące się w wykazie statków, co do których istnieje przypuszczenie, że biorą udział w nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach przyjętym przez regionalną organizację do spraw zarządzania połowami, zgłoszone zgodnie z art. 29.
3. Inspekcja statków, o których mowa w ust. 2 obejmuje dokumenty statku rybackiego, jego dziennik pokładowy, narzędzia połowowe, połów znajdujący się na pokładzie oraz wszelkie inne możliwe dowody, które mogą mieć znaczenie w związku z domniemanym udziałem w nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach. Informacje o wynikach inspekcji należy natychmiast przekazać Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi.

Artykuł 10 – Inspektorzy

1. Państwa członkowskie wydają każdemu inspektorowi dokument tożsamości. Inspektorzy mają obowiązek nosić i okazywać ten dokument podczas inspekcji statku rybackiego.
2. Państwa członkowskie dopilnowują, aby inspektorzy wykonywali swoje obowiązki zgodnie z zasadami określonymi w tej sekcji.

Artykuł 11 – Procedura inspekcji

1. Państwa członkowskie dopilnowują, aby ich inspektorzy:
 - a) dokonując inspekcji w jak najmniejszym stopniu zakłócali działalność statków i nie powodowali pogorszenia się jakości ryb;
 - b) sporządzali protokół z inspekcji i przekazywali go swoim władzom.

2. Należy umożliwić inspektorom sprawdzenie wszystkich stref, pokładów i komór statku, połowu (przetworzonego lub nieprzetworzonego), narzędzi połowowych, wyposażenia oraz wszelkiej dokumentacji, jaka zostanie uznana za niezbędną w celu kontroli zgodności z obowiązującym prawem, przepisami lub międzynarodowymi środkami zarządzania i ochrony, w tym również dziennika pokładowego oraz dokumentacji załadunkowej w przypadku statków-baz i transportowców. Należy również umożliwić inspektorom przesłuchanie kapitana lub osoby przez niego wyznaczonej.
3. Inspekcje uwzględniają monitorowanie całych operacji wyładunku lub przeładunku i obejmują kontrole krzyżowe pomiędzy ilościami ryb poszczególnych gatunków zarejestrowanymi w uprzednim powiadomieniu o wyładunku a wyładowanymi lub przeładowanymi ilościami ryb poszczególnych gatunków.
4. Inspektorzy podpisują protokoły w obecności kapitana, który ma prawo dodać (lub sprawić, że zostaną dodane) wszelkie informacje uznane za istotne i podpisać je. Inspektor zapisuje w dzienniku pokładowym, że przeprowadzono inspekcję.

Artykuł 12 – Postępowanie w przypadku naruszeń

1. Jeżeli inspektor ma istotne powody, by uważać, że statek rybacki brał udział w nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach zgodnie z kryteriami określonymi w art. 3:
 - a) odnotowuje naruszenie w protokole z inspekcji;
 - b) podejmuje wszelkie niezbędne działania, aby zapewnić zabezpieczenie dowodów odnoszących się do takiego naruszenia;
 - c) bezzwłocznie wysyła protokół z inspekcji do swoich władz.
2. Jeżeli wyniki inspekcji stanowią uzasadnione dowody na to, że statek rybacki z kraju trzeciego brał udział w nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach zgodnie z kryteriami określonymi w art. 3, właściwe władze w państwie członkowskim portu nie zezwolą takim statkom na wyładunek, przeładunek ani przetworzenie połowu na pokładzie.
3. Państwo członkowskie dokonujące inspekcji bezzwłocznie powiadamia Komisję lub wyznaczony przez nią organ o swojej decyzji o nieudzieleniu zezwolenia na wyładunek, przeładunek lub operację przetwarzania na pokładzie podjętej zgodnie z ust. 2, dołączając do niej oryginalny protokół z inspekcji. Komisja lub wyznaczony przez nią organ bezzwłocznie wysyła protokół do właściwych władz państwa bandery statku rybackiego będącego przedmiotem inspekcji, z kopią do państwa lub państw bandery statków, z których dokonano przeładunku na statek rybacki będący przedmiotem inspekcji. W stosownych przypadkach, zawiadomienie należy również wysłać do wiadomości sekretarza wykonawczego regionalnej organizacji do spraw zarządzania połowami, której kompetencje obejmują obszar, na którym dokonano połowu.

4. Państwo członkowskie portu współpracuje z państwem bandery w przeprowadzeniu dochodzenia w sprawie podejrzenia o naruszenie, a w stosownych przypadkach, w nałożeniu kar przewidzianych prawem krajowym. Ponadto jeżeli do naruszenia doszło na wodach kraju trzeciego, państwo członkowskie portu współpracuje również z odpowiednim krajem nadbrzeżnym.

Rozdział III

Warunki wprowadzania produktów rybnych z krajów trzecich na terytorium UE

Artykuł 13 – Świadectwa połowowe

1. Zabrania się przywozu do Wspólnoty produktów rybnych pozyskanych z nielegalnych, nieraportowanych lub nieuregulowanych połowów.
2. W celu zapewnienia skuteczności zakazu wprowadzonego w ust. 1, produkty rybne można przywozić na terytorium Wspólnoty wyłącznie w przypadku, gdy towarzyszy im świadectwo połowowe zatwierdzone i zweryfikowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
3. Świadectwo połowowe, o którym mowa w ust. 2 zatwierdzone jest przez państwo bandery statku lub statków, które dokonały połowów, z których uzyskano produkty rybne. Stosowane jest w celu zaświadczenia, że połowy te zostały dokonane zgodnie z obowiązującym prawem, przepisami oraz międzynarodowymi środkami ochrony i zarządzania.
4. Świadectwo połowowe zawiera informacje wyszczególnione na wzorze znajdującym się w załączniku 1 i jest potwierdzane przez organ publiczny państwa bandery posiadający niezbędne kompetencje do potwierdzania prawdziwości tych informacji.

Artykuł 14 – Systemy dokumentacji połowowej ustalone i obowiązujące w ramach regionalnej organizacji do spraw zarządzania połowami

1. Dokumenty połowowe i wszelkie związane z nimi dokumenty zatwierdzone zgodnie z systemami dokumentacji połowowej przyjętymi przez regionalną organizację do spraw zarządzania połowami, co do których Komisja uzna, że spełniają wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu, są akceptowane jako świadectwa połowowe w odniesieniu do produktów, których dotyczą takie systemy dokumentacji połowowej i podlegają wymogom weryfikacji spoczywającym na państwie członkowskim przywozu zgodnie z art. 17 oraz postanowieniami dotyczącymi odmowy zezwolenia na przywóz określonymi w art. 18.
2. Ustęp 1 stosuje się bez uszczerbku dla obowiązujących przepisów szczegółowych, na mocy których takie systemy dokumentacji połowowej są wprowadzone do prawa wspólnotowego.

Artykuł 15 – Przywóz pośredni produktów rybnych

1. Produkty stanowiące pojedynczą partię towaru przewożone przez inne terytoria niż terytorium państwa bandery, które zostały przeładowane, przewiezione lub były czasowo składowane na tych terytoriach, mogą zostać przywiezione do Wspólnoty wyłącznie w przypadku, gdy towarzyszy im świadectwo lub świadectwa połowowe potwierdzone przez państwo bandery oraz pod warunkiem, że podmiot odpowiedzialny za operację przywozu przedstawi władzom państwa członkowskiego przywozu udokumentowane dowody na to, że produkty pozostawały pod nadzorem organów celnych w państwie przeładunku, tranzytu lub składowania i nie przeprowadzono na nich innych operacji niż wyładunek, ponowny załadunek lub jakiegokolwiek inne operacje mające na celu zachowanie ich w dobrym i niepogorszonym stanie. Możliwe do sprawdzenia dowody w tym zakresie należy przedstawić w postaci:
 - a) pojedynczego dokumentu przewozowego obejmującego przemieszczenie z terytorium państwa bandery przez państwo przeładunku, tranzytu lub składowania; lub
 - b) świadectwa wydanego przez właściwe władze państwa przeładunku, tranzytu lub składowania:
 - (i) zawierającego dokładny opis produktów;
 - (ii) podającego daty rozładunku i ponownego załadunku produktów oraz, w stosownych przypadkach, nazwy statków lub innych wykorzystanych środków transportu; lub
 - c) świadectwa powrotnego wywozu, potwierdzonego zgodnie z systemem dokumentacji połowowej przyjętym przez regionalną organizację do spraw zarządzania połowami, uznawanego do celów niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 14, pod warunkiem, że państwo przeładunku, tranzytu lub składowania spełniło ciążące na nim wymogi odnośnie do powiadomienia o potwierdzeniu świadectwa powrotnego wywozu.
2. Produkty stanowiące pojedynczą partię towaru, które zostały przetworzone na terytorium innego państwa niż państwo bandery, mogą zostać przywiezione do Wspólnoty, jeżeli towarzyszy im świadectwo lub świadectwa połowowe potwierdzone przez państwo bandery odnośnie do połowów wykorzystanych do wytworzenia produktów znajdujących się w partii towaru, pod warunkiem, że podmiot odpowiedzialny za operację przywozu przedstawi organom państwa członkowskiego udokumentowane dowody na to, że produkty zostały przetworzone wyłącznie z połowów wskazanych na świadectwie połowowym. Możliwe do sprawdzenia dowody w tym zakresie należy przedstawić w postaci:
 - a) świadectwa wydanego przez organy celne państwa przetworzenia:
 - (i) zawierającego dokładny opis nieprzetworzonych i przetworzonych produktów i ich ilości;

- (ii) zaświadczonego, że przetworzone produkty zostały wyprodukowane wyłącznie z produktów nieprzetworzonych wskazanych na świadectwie połowowym lub świadectwach połowowych w państwie przetworzenia; lub
- b) świadectwa powrotnego wywozu, potwierdzonego zgodnie z systemem dokumentacji połowowej przyjętym przez regionalną organizację do spraw zarządzania połowami, uznawanego do celów niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 14 pod warunkiem, że państwo przetworzenia spełniło ciążące na nim wymogi odnośnie do powiadomienia o potwierdzeniu świadectwa powrotnego wywozu.

Artykuł 16 – Wywóz połowów dokonanych przez statki pływające pod banderami państw członkowskich

1. Wywóz połowów dokonanych przez statki pływające pod banderami państw członkowskich podlega obowiązkowi potwierdzenia świadectwa połowowego przez właściwe władze państwa członkowskiego bandery, zgodnie z przepisami art. 13 ust. 4.
2. Państwa członkowskie bandery zgłaszają Komisji swoje właściwe władze do potwierdzania świadectw połowowych, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 17 – Weryfikacja świadectw połowowych

1. Potwierdzone świadectwo połowowe przedkłada się właściwym władzom państwa członkowskiego, do którego produkt ma zostać przywieziony co najmniej na 72 godziny przed przewidywanym terminem przybycia na miejsce wejścia na terytorium Wspólnoty Europejskiej. Termin 72 godzin można skrócić w przypadku produktów rybnych przywożonych do Wspólnoty innymi środkami transportu niż statki rybackie. Właściwe władze weryfikują poprawność informacji zawartych w świadectwie połowowym.
2. Właściwe władze państw członkowskich mogą przeprowadzić wszelkie kontrole, jakie uznają za konieczne w celach ust. 1 oraz w przypadku zaistnienia jakichkolwiek uzasadnionych wątpliwości. Kontrole te, poza inspekcją statków rybackich w porcie, o której mowa w rozdziale II, mogą w szczególności polegać na sprawdzeniu produktów, weryfikacji danych zawartych w zgłoszeniu oraz posiadania i autentyczności dokumentów, kontroli księgowości podmiotów gospodarczych i innych rejestrów, inspekcji środka transportu i miejsc składowania produktów oraz przeprowadzeniu oficjalnego dochodzenia i innych podobnych działań.
3. Przyczyną uzasadnionych wątpliwości na mocy ust. 2 mogą być między innymi następujące okoliczności:
 - a) organ państwa członkowskiego dokonujący weryfikacji ma powody, by zakwestionować autentyczność samego świadectwa połowowego lub pieczęci lub podpisu odpowiedniego organu państwa bandery potwierdzającego świadectwo;

- b) organ państwa członkowskiego dokonujący weryfikacji posiada informacje, które poddają w wątpliwość przestrzeganie obowiązujących praw, przepisów lub środków ochrony i zarządzania przez statek rybacki lub spełnianie innych wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu;
 - c) na statki rybackie, przedsiębiorstwa rybackie lub jakiegokolwiek inne podmioty rybackie złożono skargę w związku z podejrzeniem o prowadzenie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów, co obejmuje również statki, na które złożono skargę do regionalnej organizacji do spraw zarządzania połowami na warunkach aktu przyjętego przez taką organizację w celu wprowadzenia wykazów statków, co do których istnieje przypuszczenie, że dokonują nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów;
 - d) na państwa bandery lub państwa wywozu powrotnego złożono skargę do regionalnej organizacji do spraw zarządzania połowami na warunkach aktu przyjętego przez taką organizację w celu wprowadzenia środków handlowych wobec państw bandery; oraz
 - e) opublikowano zawiadomienie na mocy rozdziału IV w ramach wspólnotowego systemu ostrzegania.
4. W celu dokonania weryfikacji, właściwe organy państw członkowskich mogą zwrócić się z wnioskiem o pomoc do właściwych władz państwa bandery lub państwa, którego władze potwierdziły świadectwo wywozu powrotnego zgodnie z art. 15, ust. 1 lit. c) lub ust. 2 lit. b). W takim przypadku:
- a) wniosek o pomoc powinien podawać powody, dla których istnieją uzasadnione wątpliwości co do ważności świadectwa, zawartych w nim stwierdzeń i/lub zgodności produktów ze środkami ochrony i zarządzania. Dla poparcia wniosku o pomoc należy przedłożyć kopię świadectwa połowowego oraz wszelkich informacji lub dokumentów sugerujących, że informacje na świadectwie są nieprawdziwe. Taki wniosek wysyła się bezzwłocznie do właściwych władz państwa bandery lub państwa wywozu powrotnego;
 - b) procedurę weryfikacji należy zakończyć w ciągu 15 dni od dnia złożenia wniosku o weryfikację. W przypadku, gdy właściwe władze państwa bandery nie mogą dotrzymać terminu, organy weryfikacyjne państwa członkowskiego mogą na wniosek państwa bandery lub państwa wywozu powrotnego przedłużyć termin na udzielenie odpowiedzi, ale nie więcej niż o kolejnych 15 dni.
5. Zwolnienie produktów jest wstrzymane do momentu otrzymania wyników badania oraz procedur weryfikacji, o których mowa w ust. 1-4.
6. Państwa członkowskie bandery zgłaszają Komisji swoje właściwe władze do weryfikacji świadectw połowowych, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 18 – Odmowa zezwolenia na przywóz

1. Władze państwa członkowskiego, o których mowa w art. 17 ust. 1 odmawiają zezwolenia na przywóz produktów rybnych do Wspólnoty, nie musząc żądać przedstawienia dodatkowych dowodów ani zwracać się z wnioskiem o pomoc do państwa bandery, jeżeli:
 - a) podmiot nie mógł przedstawić świadectwa połowowego dla produktów;
 - b) produkty przeznaczone do przywozu nie są tymi samymi produktami, co produkty wymienione na świadectwie połowowym;
 - c) świadectwo połowowe nie zostało potwierdzone przez organ publiczny państwa bandery, o którym mowa w art. 13 ust. 3;
 - d) świadectwo połowowe nie zawiera wszystkich wymaganych informacji;
 - e) podmiot nie jest w stanie udowodnić, że produkty rybne spełniają warunki art. 15, ust. 1 lub 2;
 - f) statek rybacki figurujący na świadectwie połowowym jako statek pochodzenia połowów znajduje się w wykazie statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy, o którym mowa w art. 26 lub 29;
 - g) świadectwo połowowe zostało potwierdzone przez państwo bandery wskazane jako państwo niewspółpracujące zgodnie z art. 32.
2. Władze państw członkowskich, o których mowa w art. 17, ust. 1 odmawiają zezwolenia na przywóz produktów rybnych do Wspólnoty po wystosowaniu wniosku o udzielenie pomocy na mocy art. 17 ust.4, jeżeli:
 - a) otrzymały odpowiedź, według której eksporter nie był uprawniony do wnioskowania o potwierdzenie świadectwa połowowego;
 - b) otrzymały odpowiedź, według której produkty nie są zgodne ze środkami ochrony i zarządzania lub nie spełniają innych warunków określonych w tym rozdziale;
 - c) nie otrzymały odpowiedzi w ustalonym terminie;
 - d) otrzymały odpowiedź niestanowiącą merytorycznej odpowiedzi na pytania postawione we wniosku.
3. W przypadku odmowy zezwolenia na przywóz produktów rybnych na mocy ust. 1 lub 2, państwo członkowskie może skonfiskować i zbyć te produkty zgodnie z przepisami krajowymi.
4. Każdy ma prawo odwołać się od decyzji podjętych przez właściwe władze na mocy ust. 1 lub 2, które go bezpośrednio i indywidualnie dotyczą. Z prawa do odwołania korzysta się zgodnie z postanowieniami obowiązującymi w danym państwie członkowskim.

5. Władze państw członkowskich powiadamiają państwo bandery, a w stosownych przypadkach również państwo, którego władze potwierdziły świadectwo wywozu powrotnego na mocy art. 15, o odmowie zezwolenia na przywóz. Kopię powiadomienia należy wysłać do Komisji.

Artykuł 19 – Zgłoszenia państw bandery; ustalenia dotyczące audytów i współpracy

1. Świadectwa połowowe potwierdzone przez dane państwo bandery do celów niniejszego rozporządzenia akceptowane są pod warunkiem, że Komisja otrzymała zgłoszenie od danego państwa bandery zaświadczające, że:
 - a) wprowadziło ono krajowe procedury w zakresie wprowadzania, kontroli i egzekwowania praw, przepisów oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać jego statki rybackie;
 - b) jego organy władzy publicznej mają prawo do potwierdzania prawdziwości informacji zawartych w świadectwach połowowych oraz do przeprowadzania weryfikacji takich świadectw na wniosek państw członkowskich. Powiadomienie powinno również zawierać informacje niezbędne do wskazania tych organów.
2. Komisja wprowadza w stosownych przypadkach administracyjne porozumienia o współpracy z państwami bandery, aby ułatwić dopełnienie przez te państwa formalności związanych z wstępem statków rybackich do portów, z przywozem produktów rybnych do Wspólnoty oraz z wymogami dotyczącymi weryfikacji określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Takie porozumienia stanowią ramy wymiany informacji i wzajemnej pomocy oraz przeprowadzania audytów przez Komisję we wszystkich obszarach objętych zakresem niniejszego rozporządzenia. Jednak wprowadzenie takiego porozumienia nie stanowi warunku koniecznego dla zastosowania niniejszego rozdziału do przywozu towarów pochodzących z połowów dokonanych przez statki pływające pod jakąkolwiek banderą.
3. Informacje, które należy podać w zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1 oraz zasady i elementy administracyjnych porozumień o współpracy określone są w załączniku 3 do niniejszego rozporządzenia.
4. Komisja informuje państwo bandery o otrzymaniu zgłoszenia złożonego na mocy ust. 1. Jeżeli nie wszystkie elementy wymienione w ust. 1 zostaną przedstawione Komisji przez państwo bandery, Komisja wskazuje państwu bandery brakujące elementy oraz żąda złożenia nowego zgłoszenia.

Artykuł 20 – Wywóz powrotny

1. Na wywóz powrotny produktów przywiezionych na mocy świadectwa połowowego zgodnie z niniejszym rozdziałem zezwala się poprzez potwierdzenie świadectwa wywozu powrotnego przez właściwe władze państwa członkowskiego, z którego ma nastąpić wywóz powrotny, na żądanie podmiotu dokonującego wywozu powrotnego.
2. W świadectwach wywozu powrotnego należy zawrzeć wszystkie informacje wymagane w formularzu zamieszczonym w załączniku 2 i dołączyć do nich kopię świadectw połowowych, które zostały zaakceptowane w celu przywozu produktów.
3. Państwa członkowskie bandery zgłaszają Komisji swoje właściwe władze do zatwierdzania i weryfikacji świadectw wywozu powrotnego.

Artykuł 21 – Prowadzenie i rozpowszechnianie dokumentacji

1. Komisja prowadzi dokumentację państw i ich właściwych władz zgłoszonych zgodnie z niniejszym rozdziałem, która obejmuje:
 - a) państwa członkowskie, które zgłosiły swoje właściwe władze do potwierdzania i weryfikacji świadectw połowowych i świadectw wywozu powrotnego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, odpowiednio art. 16 ust. 2, art. 17 ust. 6 oraz art. 20 ust. 3;
 - b) państwa bandery, dla których otrzymano zgłoszenia zgodnie z art. 19 ust. 1, wskazujące te państwa bandery, dla których wprowadzono administracyjne porozumienia o współpracy zgodnie z art. 19 ust. 2.
2. Komisja publikuje wykaz państw i ich odpowiednich władz krajowych, o których mowa w ust. 1 na swojej stronie internetowej i w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria C) i regularnie uaktualnia te informacje. Komisja przekazuje władzom krajowym państw członkowskich odpowiedzialnym za weryfikację świadectw połowowych szczegółowe informacje o władzach państw bandery odpowiedzialnych za potwierdzanie i weryfikację świadectw połowowych.
3. Komisja publikuje wykaz systemów dokumentacji połowowej uznawanych zgodnie z art. 14 na swojej stronie internetowej i w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria C) i regularnie go uaktualnia.

Rozdział IV

Wspólnotowy system ostrzegania

Artykuł 22 – Wydawanie ostrzeżeń

1. W przypadku, gdy informacje uzyskane zgodnie z rozdziałami II, III, V, VI, VII, VIII, X lub XII stwarzają uzasadnione wątpliwości co do zgodności z obowiązującymi prawami, przepisami lub międzynarodowymi środkami ochrony i zarządzania odnośnie do statków rybackich lub produktów rybnych pochodzących z niektórych krajów trzecich, Komisja publikuje na swojej stronie internetowej i w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* (seria C) ostrzeżenie dla podmiotów, które ma również zapewnić, by państwa członkowskie powzięły odpowiednie środki wobec odpowiednich krajów trzecich na mocy niniejszego rozdziału.
2. Komisja przekazuje te informacje bezzwłocznie władzom państw członkowskich oraz odpowiedniemu państwu bandery, a w stosownych przypadkach również państwu wywozu powrotnego.

Artykuł 23 – Działania podejmowane po wydaniu ostrzeżenia

1. Po otrzymaniu informacji, o których mowa w art. 22 ust. 2, państwa członkowskie:
 - a) wskazują podmiotom partie uprzednio przywiezionych produktów rybnych, które objęte są ostrzeżeniem oraz przeprowadzają procedurę weryfikacji świadectwa połowowego, a w stosownych przypadkach świadectwa wywozu powrotnego, zgodnie z postanowieniami określonymi w art. 17 i 20;
 - b) przeprowadzają procedurę weryfikacji świadectwa połowowego, a w stosownych przypadkach świadectwa wywozu powrotnego zgodnie z postanowieniami określonymi w art. 17 i 20 w odniesieniu do wszystkich partii produktów rybnych przeznaczonych do przywozu, które objęte są ostrzeżeniem;
 - c) określają wszystkie uprzednie ruchy statków rybackich objętych ostrzeżeniem i przeprowadzają należyte weryfikacje, w tym weryfikację przedstawionych uprzednio świadectw połowowych;
 - d) poddają statki rybackie objęte ostrzeżeniem, zgodnie z zasadami prawa międzynarodowego, niezbędnym śledztwom, dochodzeniom lub inspekcjom na morzu, w portach lub we wszelkich innych miejscach wyładunku.
2. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji wnioski z przeprowadzonych przez siebie weryfikacji i wniosków o dokonanie weryfikacji oraz z działań podjętych w przypadkach, w których stwierdzono niezgodność z obowiązującymi prawami, przepisami lub międzynarodowymi środkami ochrony i zarządzania.

3. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że w świetle wniosków z weryfikacji przeprowadzonych na mocy ust. 1 nie istnieją już uzasadnione wątpliwości, Komisja bezzwłocznie:
- a) publikuje powiadomienie w tej sprawie na swojej stronie internetowej i w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* (seria C), unieważniające wcześniejsze ostrzeżenie;
 - b) powiadamia państwo bandery, a w stosownych przypadkach również państwo wywozu powrotnego o unieważnieniu ostrzeżenia; oraz
 - c) powiadamia odpowiednimi drogami państwa członkowskie.
4. W przypadku, gdy Komisja uzna, że w świetle wniosków z dochodzeń, inspekcji i weryfikacji przeprowadzonych na mocy ust. 1 nadal istnieją uzasadnione wątpliwości, wówczas bezzwłocznie:
- a) uaktualnia ostrzeżenie dla podmiotów poprzez nową publikację na swojej stronie internetowej i w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* (seria C);
 - b) powiadamia państwo bandery, a w stosownych przypadkach również państwo wywozu powrotnego;
 - c) powiadamia odpowiednimi drogami państwa członkowskie; oraz
 - d) w stosownych przypadkach przekazuje sprawę regionalnej organizacji do spraw zarządzania połowami, której środki ochrony i zarządzania mogły zostać pogwałcone.
5. W przypadku, gdy Komisja uzna, że w świetle wniosków z dochodzeń, inspekcji i weryfikacji przeprowadzonych na mocy ust. 1 istnieją wystarczające powody, by uznać, że ustalone fakty mogą stanowić przypadek nieprzestrzegania obowiązujących praw, przepisów lub międzynarodowych środków ochrony i zarządzania, wówczas bezzwłocznie:
- a) publikuje nowe ostrzeżenie dla podmiotów na swojej stronie internetowej i w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* (seria C), aby poinformować je o tych ustaleniach;
 - b) powiadamia państwo bandery i podejmuje odpowiednie działania i zabiegi zgodnie z rozdziałami V i VI;
 - c) w stosownych przypadkach powiadamia państwo wywozu powrotnego;
 - d) powiadamia odpowiednimi drogami państwa członkowskie;
 - e) w stosownych przypadkach przekazuje sprawę regionalnej organizacji do spraw zarządzania połowami, której środki ochrony i zarządzania mogły zostać pogwałcone.

Rozdział V

Identyfikacja statków biorących udział w nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach

Artykuł 24 – Domniemane nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy

1. Komisja lub wyznaczony przez nią organ opracowuje i analizuje wszystkie informacje o nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach:
 - a) uzyskane zgodnie z rozdziałami II, III, IV, VIII, X i XII lub
 - b) odpowiednio wszelkie inne istotne informacje, takie jak:
 - dane o połowie;
 - informacje handlowe otrzymane z krajowych urzędów statystycznych i innych wiarygodnych źródeł;
 - rejestry i bazy danych statków;
 - programy regionalnej organizacji do spraw zarządzania połowami dotyczące dokumentów połowowych lub dokumentów statystycznych;
 - sprawozdania z obserwacji lub innych działań dotyczących statków podejrzanych o prowadzenie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów oraz wykazy statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy zgłoszone lub przyjęte przez regionalne organizacje do spraw zarządzania połowami;
 - wszelkie inne istotne informacje uzyskane między innymi w portach i na łowiskach.
2. Państwa członkowskie każdorazowo przedstawiają Komisji wszelkie dodatkowe informacje, które mogą być istotne dla celów opracowania wspólnotowego wykazu statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy. Komisja lub wyznaczony przez nią organ przekazuje te informacje wraz z wszystkimi dostarczonymi dowodami państwom członkowskim oraz odpowiednim państwom bandery.
3. Komisja lub wyznaczony przez nią organ prowadzi dokumentację dla każdego statku, dla którego zgłoszono podejrzenie o prowadzenie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów, która jest uaktualniana w miarę otrzymywania nowych informacji.

Artykuł 25 – Przypuszczenie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów

1. Komisja wskazuje statki, dla których uzyskano zgodnie z art. 24 wystarczające informacje, by przypuszczać, że statki te mogą prowadzić nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy, stanowiące podstawy do przeprowadzenia oficjalnego dochodzenia w danym państwie bandery.
2. Komisja powiadamia państwa bandery, których statki zostały wskazane na mocy ust. 1, zwracając się do nich z oficjalnym wnioskiem o dochodzenie w sprawie domniemyanych nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów prowadzonych przez wskazane statki pływające przez ich banderę. Powiadomienie:
 - a) zawiera oficjalny wniosek skierowany do państwa bandery o powzięcie wszelkich niezbędnych środków w celu przeprowadzenia dochodzenia w sprawie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów oraz przekazanie wyników tego dochodzenia w odpowiednim terminie Komisji;
 - b) zawiera oficjalny wniosek skierowany do państwa bandery o bezzwłoczne podjęcie działań mających na celu wyegzekwowanie prawa, jeżeli okaże się, że zarzut wysunięty przeciwko statkowi rybackiemu jest uzasadniony oraz o poinformowanie Komisji o powziętych środkach;
 - c) informuje właściciela lub w stosownych przypadkach armatora statków o konsekwencjach, które mogłyby wyniknąć z zamieszczenia statku we wspólnotowym wykazie statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy, zgodnie z postanowieniami art. 36. Do państw bandery zostaje również skierowany wniosek o udzielenie Komisji informacji o właścicielach lub, w stosownych przypadkach, armatorach statków, tak aby dopilnować, aby takie osoby mogły zostać w razie potrzeby przesłuchane, zgodnie z art. 26 ust. 3.
3. Komisja przekazuje wszystkim państwom członkowskim informacje o statkach, co do których istnieje przypuszczenie, że biorą udział w nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach, aby ułatwić prowadzenie systematycznych kontroli tych statków w portach zgodnie z art. 9 ust. 2 lit. c).

Artykuł 26 – Wprowadzenie wspólnotowego wykazu statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy

1. Komisja wprowadza wspólnotowy wykaz statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy. Wykaz ten zawiera statki, w odniesieniu do których, obok kroków podjętych na mocy art. 24 i 25, informacje uzyskane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem pozwalają ustalić, że prowadzą one nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy, a ich państwa bandery nie podjęły w odpowiedzi na nie skutecznych działań.
2. Komisja zwraca się do państw bandery, których statki znajdują się we wspólnotowym wykazie statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy z wnioskiem o:

- a) powiadomienie właściciela statków o umieszczeniu go we wspólnotowym wykazie statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy, o powodach uzasadniających umieszczenie go w tym wykazie oraz o konsekwencjach wynikających ze znalezienia się w wykazie, zgodnie z art. 36 oraz
 - b) powzięcie wszelkich koniecznych środków w celu wyeliminowania tych nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów, w tym, jeżeli będzie to konieczne, odebranie tym statkom rejestracji lub licencji połowowych oraz poinformowanie Komisji o powziętych środkach.
3. Przed umieszczeniem jakiegokolwiek statku we wspólnotowym wykazie statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy, Komisja przedstawia właścicielowi, a w stosownych przypadkach armatorom danego statku wszystkie argumenty przemawiające za podejrzeniem, że statek prowadził nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy oraz umożliwia właścicielowi, a w stosownych przypadkach armatorom danego statku złożenie wyjaśnień.
4. W przypadku podjęcia decyzji o umieszczeniu statku we wspólnotowym wykazie statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy, Komisja powiadamia o tej decyzji i o jej przyczynach właściciela, a w stosownych przypadkach armatora statku.
5. Obowiązki nałożone na Komisję w ust. 3 i 4 stosuje się bez uszczerbku dla pierwszeństwa odpowiedzialności państwa bandery za statek i tylko w zakresie, w jakim Komisja dysponuje odpowiednimi informacjami o identyfikacji właściciela statku i armatorów.

Artykuł 27 – Usuwanie statków ze wspólnotowego wykazu statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy

1. Komisja usuwa statek ze wspólnotowego wykazu statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy, jeżeli państwo bandery statku wykaże, że:
- a) statek nie brał udziału w żadnych nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach, ze względu na które został umieszczony w wykazie, lub
 - b) podjęto skuteczne działania w odpowiedzi na przedmiotowe nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy, w tym między innymi ściganie i nałożenie odpowiednio surowych kar.
2. Właściciel lub, w stosownych przypadkach, armator statku zamieszczonego we wspólnotowym wykazie statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy może zwrócić się do Komisji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie statusu takiego statku w przypadku niepodjęcia przez państwo bandery działań na mocy ust. 1. Komisja rozważy możliwość usunięcia statku z wykazu jeżeli zostaną spełnione następujące warunki:

- a) od czasu umieszczenia statku w wykazie minęły co najmniej dwa lata, w czasie których Komisja nie otrzymała żadnych dalszych doniesień o domniemanym prowadzeniu przez statek nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów zgodnie z art. 24;
- b) właściciel przedstawi informacje odnoszące się do obecnej działalności statku dowodzące, że statek działa w pełni zgodnie z prawem, przepisami i/lub środkami ochrony obowiązującymi dla wszelkiej działalności rybackiej, w jakiej bierze udział;
- c) Komisja jest przekonana, że statek znajdujący się w wykazie, jego właściciel lub armatorzy nie mają żadnych bezpośrednich ani pośrednich powiązań z żadnymi innymi statkami lub armatorami, co do których istnieje podejrzenie lub stwierdzono, że biorą udział w nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach.

Artykuł 28 – Treść i prowadzenie wspólnotowego wykazu statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy oraz publiczny dostęp do niego

1. Wspólnotowy wykaz statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy zawiera następujące szczegółowe informacje o poszczególnych statkach:
 - a) nazwę i poprzednie nazwy, jeżeli nazwa uległa zmianie;
 - b) banderę i poprzednie bandery, jeżeli bandera uległa zmianie;
 - c) właściciela i poprzednich właścicieli, jeżeli zmienił się właściciel;
 - d) armatora i poprzednich armatorów, jeżeli zmienił się armator;
 - e) sygnał wywoławczy i poprzednie sygnały wywoławcze, jeżeli sygnał wywoławczy uległ zmianie;
 - f) numer Lloyds/MOM (o ile jest dostępny);
 - g) zdjęcia, o ile są dostępne;
 - h) datę pierwszego wprowadzenia do wykazu statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy;
 - i) krótki opis działalności uzasadniającej umieszczenie statku w wykazie wraz z odnośnikami do wszelkich istotnych dokumentów informujących o tej działalności i stanowiących dowód na jej prowadzenie.
2. Komisja poweźmie wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia publicznego dostępu do wspólnotowego wykazu statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy, między innymi poprzez umieszczenie go na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Rybołówstwa.

3. Wykaz jest regularnie uaktualniany i przewiduje system automatycznego powiadamiania państw członkowskich, regionalnych organizacji do spraw zarządzania połowami oraz wszelkich obywateli, którzy mogą sobie tego zażyczyć o jego aktualizacjach. Ponadto Komisja przekazuje obydwie wykazy statków Organizacji do spraw Wyżywienia i Rolnictwa Narodów Zjednoczonych oraz regionalnym organizacjom do spraw zarządzania połowami w celu zacieśnienia współpracy pomiędzy Wspólnotą Europejską a tymi organizacjami w zakresie zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymania i wyeliminowania.

Artykuł 29 – Wykazy statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy przyjęte przez regionalne organizacje do spraw zarządzania połowami

1. Poza statkami, o których mowa w art. 26, statki znajdujące się w wykazach statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy przyjętych przez regionalne organizacje do spraw zarządzania połowami będą automatycznie zamieszczane we wspólnotowym wykazie statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy. Usunięcie takich statków ze wspólnotowego wykazu statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy będzie uzależnione od decyzji podjętej w ich sprawie przez odpowiednią regionalną organizację do spraw zarządzania połowami.
2. Każdego roku po otrzymaniu od regionalnej organizacji do spraw zarządzania połowami wykazów statków, co do których podejrzewa się i stwierdzono, że biorą udział w nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach, Komisja powiadamia o nich państwa członkowskie.
3. Komisja bezzwłocznie powiadamia państwa członkowskie o wszelkich statkach dodanych do wykazu, usuniętych z wykazu i/lub o wszelkich zmianach w wykazach, o których mowa w ust. 2 każdorazowo, kiedy nastąpią takie zmiany. Odnośnie do statków pojawiających się w wykazach statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy przyjętych przez regionalne organizacje do spraw zarządzania połowami od czasu zgłoszenia tych wykazów państwom członkowskim, stosuje się postanowienia art. 36.

Rozdział VI

Państwa niewspółpracujące

Artykuł 30 – Identyfikacja państw niewspółpracujących

1. Zgodnie z procedurą wprowadzoną w art. 52, Komisja wskazuje państwa, które uznaje za państwa niewspółpracujące w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów.
2. Identyfikacja opiera się o przegląd wszystkich informacji uzyskanych na mocy rozdziałów II, III, IV, V, VIII, X i XII lub, w stosownych przypadkach, wszelkich innych istotnych informacji, takich jak dane o połowach, informacje handlowe otrzymane z krajowych urzędów statystycznych i innych wiarygodnych źródeł, rejestry i bazy danych statków, programy regionalnej organizacji do spraw zarządzania połowami dotyczące dokumentów połowowych lub dokumentów statystycznych oraz wykazy statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy przyjęte przez regionalne organizacje do spraw zarządzania połowami oraz wszelkie inne informacje uzyskane w portach i na łowiskach.
3. Państwo może zostać uznane za państwo niewspółpracujące, jeżeli nie wypełnia obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu polegających na podjęciu działań w celu zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich zwalczania i eliminowania.
4. Do celów ust. 3, Komisja będzie się opierać przede wszystkim na badaniu środków powziętych przez dane państwo w odniesieniu do:
 - a) powtarzających się nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów, co do których odpowiednio udokumentowano, że są prowadzone lub wspierane przez statki pływające pod jego banderą, przez jego obywateli lub przez statki działające na jego wodach lub korzystające z jego portów, lub
 - b) wprowadzania na jego rynek produktów rybnych pochodzących z nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów.
5. W tym celu Komisja rozważy:
 - a) czy dane państwo skutecznie współpracuje ze Wspólnotą, odpowiadając na wnioski o przeprowadzenie dochodzenia, udzielenie odpowiedzi lub uzupełnienie informacji w sprawie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów i związanej z nimi działalności;
 - b) czy dane państwo powzięło skuteczne środki egzekwowania prawa w stosunku do podmiotów odpowiedzialnych za nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy, a w szczególności czy wymierzono wystarczająco surowe kary, by pozbawić sprawców korzyści uzyskanych w wyniku tej działalności;

- c) historię, charakter, okoliczności, nasilenie i powagę przejawów nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów;
 - d) w przypadku krajów rozwijających się – obecne możliwości ich właściwych władz.
6. Należy również wziąć pod uwagę następujące elementy:
- a) ratyfikację lub przystąpienie przez dane państwo do międzynarodowych aktów dotyczących rybołówstwa, a w szczególności do Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., Porozumienia Narodów Zjednoczonych z 1995 r. w sprawie wprowadzenia w życie postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania rozproszonymi zasobami rybnymi oraz zasobami rybnymi o wysokiej migracji oraz Porozumienia FAO z 1993 r. o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu;
 - b) status danego państwa jako strony lub współpracującej nieumawiającej się strony regionalnych organizacji do spraw zarządzania połowami lub jego zgodę na stosowanie środków ochrony i zarządzania wprowadzonych przez takie organizacje;
 - c) wszelkie działania lub zaniechania danego państwa, które mogły zmniejszyć skuteczność obowiązujących praw, przepisów lub międzynarodowych środków ochrony i zarządzania.
7. W stosownych przypadkach, w zastosowaniu niniejszego artykułu uwzględnia się należycie szczególne ograniczenia istniejące w państwach rozwijających się, szczególnie odnośnie do monitorowania, kontroli i nadzorowania działalności połowowej.

Artykuł 31 – Działania wobec państw zidentyfikowanych jako państwa niewspółpracujące

1. Komisja powiadamia bezzwłocznie państwa, które mogą zostać zidentyfikowane jako państwa niewspółpracujące zgodnie z kryteriami określonymi w art. 30, uwzględniając w tym powiadomieniu:
- a) Przyczynę lub przyczyny identyfikacji wraz z wszystkimi dostępnymi dowodami;
 - b) Możliwość udzielenia Komisji odpowiedzi na piśmie odnośnie do decyzji identyfikacyjnej oraz innych istotnych informacji, na przykład dowodów przemawiających przeciwko takiej identyfikacji lub, w stosownych przypadkach, planów działań na rzecz poprawy oraz kroków podjętych w celu naprawy niedociągnięć;
 - c) Konsekwencje wskazania państwa jako państwa niewspółpracującego, zgodnie z postanowieniami art. 37.

2. Komisja uwzględnia również w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1 wniosek do danego państwa o powzięcie wszelkich niezbędnych środków w celu przerwania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów oraz zapobieżenia wszelkim tego rodzaju działaniom w przyszłości oraz naprawienia wszelkich działań lub zaniechań, o których mowa w art. 30 ust. 6 lit. c).
3. Komisja przekazuje swoje powiadomienie i wniosek danemu państwu co najmniej dwiema drogami komunikacji. Komisja zwraca się do takiego państwa o potwierdzenie, że otrzymało powiadomienie.

Artykuł 32 – Wprowadzenie wykazu państw niewspółpracujących

1. W świetle efektów działań przewidzianych w art. 31, Komisja przyjmuje wykaz państw niewspółpracujących zgodnie z procedurą wprowadzoną w art. 52.
2. Komisja powiadamia bezzwłocznie dane państwo o wskazaniu go jako państwa niewspółpracującego oraz o środkach zastosowanych zgodnie z art. 37 oraz zwraca się do tego państwa o naprawienie istniejących niedociągnięć oraz poinformowanie o środkach powziętych w celu zapewnienia przestrzegania środków ochrony i zarządzania przez jego statki.
3. Ponadto Komisja powiadamia bezzwłocznie państwa członkowskie o swojej decyzji i zwraca się do nich z wnioskiem o zapewnienie natychmiastowego wdrożenia środków ustalonych w art. 37. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich środkach powziętych w odpowiedzi na ten wniosek.

Artykuł 33 – Usunięcie z wykazu państw niewspółpracujących

1. Zgodnie z procedurą określoną w art. 52, Komisja usuwa państwo z wykazu państw niewspółpracujących, jeżeli to państwo wykaże, że niedociągnięcia stanowiące podstawę do umieszczenia go w wykazie zostały naprawione. W decyzji o usunięciu z wykazu należy również uwzględnić to, czy przedmiotowe zidentyfikowane państwa powzięły konkretne środki pozwalające uzyskać trwałą poprawę sytuacji.
2. Po podjęciu decyzji na mocy ust. 1, Komisja bezzwłocznie powiadamia państwa o uchyleniu środków, o których mowa w art. 37, wobec danego państwa.

Artykuł 34 – Publiczna dostępność wykazu państw niewspółpracujących

Komisja podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia publicznej dostępności wykazu państw niewspółpracujących, w sposób zgodny z wszelkimi wymogami poufności, w tym również umieszczając wykaz na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Rybołówstwa. Wykaz jest regularnie uaktualniany, a Komisja zapewnia system automatycznego powiadamiania państw członkowskich, regionalnych organizacji do spraw zarządzania połowami oraz wszelkich obywateli, którzy mogą sobie tego zażyczyć o jego aktualizacjach. Ponadto Komisja przekazuje wykaz państw niewspółpracujących Organizacji ds. Wyżywienia i Rolnictwa Narodów Zjednoczonych oraz regionalnym organizacjom do spraw zarządzania połowami w celu zacieśnienia współpracy pomiędzy Wspólnotą

Europejską a tymi organizacjami wymierzonej w zapobieganie nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowów oraz ich powstrzymanie i wyeliminowanie.

Artykuł 35 – Środki nadzwyczajne

1. Jeżeli istnieją dowody na to, że środki powzięte przez państwo zmniejszają skuteczność działań związanych z ochroną i zarządzaniem prowadzonych przez regionalną organizację ds. rybołówstwa, Komisja ma prawo przyjąć środki nadzwyczajne, które będą obowiązywać przez okres nieprzekraczający sześciu miesięcy. Komisja może podjąć nową decyzję o przedłużeniu obowiązywania środków nadzwyczajnych na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy.
2. Środki nadzwyczajne mogą między innymi obejmować:
 - a) niezezwalanie statkom pływającym pod banderą danego państwa na wstęp do portów państwa członkowskich, poza przypadkami siły wyższej;
 - b) niezezwalanie statkom pływającym pod banderami państw członkowskich na udział we wspólnych operacjach połowowych ze statkami pływającymi pod banderą danego państwa;
 - c) niezezwalanie statkom pływającym pod banderami państw członkowskich na dokonywanie połowów na wodach podlegających jurysdykcji danego państwa;
 - d) niezezwalanie na dostarczanie żywych ryb w celu hodowli ryb w wodach podlegających jurysdykcji danego państwa;
 - e) nieprzyjmowanie żywych ryb złowionych przez statki pływające pod banderą danego państwa w celu hodowli ryb w wodach podlegających jurysdykcji państwa członkowskiego.
3. Środki nadzwyczajne wchodzi w życie ze skutkiem natychmiastowym. Należy powiadomić o nich państwa członkowskie i państwo, którego dotyczą oraz opublikować je w *Dzienniku Urzędowym*.

Rozdział VII

Środki podejmowane wobec statków i państw biorących udział w nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach

Artykuł 36 – Działania wobec statków znajdujących się we wspólnotowym wykazie statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy

Do statków, o których mowa w art. 26 stosuje się następujące środki:

- a) państwa członkowskie bandery nie mogą przedkładać Komisji żadnych wniosków o wydanie licencji połowowych dla statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy;
- b) istniejące licencje połowowe lub specjalne pozwolenia na połów wydane przez państwa członkowskie bandery dla statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy zostają cofnięte;
- c) statki prowadzące nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy pływające pod banderami krajów trzecich nie otrzymują licencji na połów na wodach terytorialnych Wspólnoty i zabrania się ich czarterowania;
- d) statki pływające pod banderami państw członkowskich w żaden sposób nie pomagają w przetwarzaniu ryb statkom znajdującym się w wykazie statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy, nie biorą udziału ani w nim, ani w żadnych operacjach przeładunkowych czy wspólnych operacjach połowowych z takimi statkami;
- e) statki prowadzące nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy pływające pod banderami państw członkowskich nie otrzymują zezwoleń na wejście do żadnych portów Wspólnoty poza swoim portem macierzystym, z wyjątkiem przypadków siły wyższej. IUU vessels flying the flag of a third country shall not be authorised to enter into a port of a Member State, except in case of force majeure. Alternatively, a Member State may authorize the entry into its ports of an IUU vessel on the condition that the catches on board and, where appropriate, fishing gear prohibited pursuant to conservation and management measures adopted by Regional Fisheries Management Organisations, are confiscated. Państwa członkowskie dokonują również konfiskaty połowów, a w stosownych przypadkach, narządzi połowowych, których stosowanie jest zakazane na mocy środków ochrony i zarządzania przyjętych przez regionalne organizacje do spraw zarządzania połowami, znajdujących się na pokładach statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy, którym zezwolono na wejście do portu ze względu na siłę wyższą lub niebezpieczeństwo;
- f) w portach nie zaopatruje się statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy pływających pod banderami krajów trzecich w paliwo, prowiant, ani nie świadczy się na ich rzecz innych usług, z wyjątkiem przypadków siły wyższej;

- g) nie zezwala się na wymianę załóg na statkach prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy pływających pod banderami krajów trzecich, z wyjątkiem przypadków, w których jest to konieczne ze względu na siłę wyższą;
- h) państwa członkowskie odmawiają przyznawania swoich bander statkom prowadzącym nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy;
- i) zabrania się przywozu produktów rybnych złowionych przez takie statki, a zatem świadectwa połowowe towarzyszące takim produktom nie będą uznawane ani potwierdzane;
- j) zabrania się wywozu i wywozu powrotnego produktów rybnych pochodzących ze statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy w celu przetworzenia.

Artykuł 37 – Działania wobec państw niewspółpracujących

Do państw, o których mowa w art. 32 stosuje się następujące środki:

- a) zabrania się przywozu do Wspólnoty produktów rybnych złowionych przez takie statki pływające pod banderami takich państw, a zatem świadectwa połowowe towarzyszące takim produktom nie będą uznawane; w przypadku, gdy identyfikacja państwa niewspółpracującego na mocy art. 30 jest uzasadniona niepowzięciem przez to państwo należytych środków w związku z nielegalnymi, nieraportowanymi i nieuregulowanymi połowami wywierającymi negatywny wpływ na dany zasób lub gatunek, zakaz przywozu może obowiązywać wyłącznie w odniesieniu do tego zasobu lub gatunku;
- b) armatorom wspólnotowym zabrania się zakupu statków rybackich pływających pod banderami takich państw;
- c) zabrania się dokonywania zmian bander statków pływających pod banderą państw członkowskich na bandery takich państw;
- d) państwa członkowskie nie zezwalają na zawieranie umów czarterowych z takimi państwami dotyczących statków rybackich pływających pod ich banderami;
- e) zabrania się wywozu wspólnotowych statków rybackich do takich państw;
- f) zabrania się zawierania pomiędzy obywatelami państw członkowskich a takimi państwami prywatnych porozumień handlowych, których celem jest umożliwienie statkowi rybackiemu pływającemu pod banderą państwa członkowskiego korzystanie z możliwości połowowych takich państw;
- g) zabrania się prowadzenia wspólnych połowów przez statki pływające pod banderami państw członkowskich oraz statek pływający pod banderą takiego państwa;

- h) państwa członkowskie informują importerów, przedsiębiorstwa przeładunkowe, nabywców, dostawców urządzeń, banki oraz podmioty świadczące inne usługi o zagrożeniach związanych z prowadzeniem interesów związanych z działalnością połowową z obywatelami takich państw;
- i) Komisja proponuje wypowiedzenie wszelkich obowiązujących dwustronnych umów w sprawie połowów lub umów o współpracy partnerskiej w rybołówstwie z takimi państwami;
- j) Komisja nie przystępuje do negocjacji w celu zawarcia dwustronnych umów w sprawie połowów lub umów o współpracy partnerskiej w rybołówstwie z takimi państwami.

Rozdział VIII

Obywatele

Artykuł 38 – Obywatele, którzy biorą udział w nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach lub je wspierają

1. Państwa członkowskie współpracują pomiędzy sobą i z państwami trzecimi i podejmują wszelkie niezbędne środki zgodnie z prawem krajowym i wspólnotowym w celu:
 - a) zapewnienia, by obywatele podlegający ich jurysdykcji nie brali udziału w nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach i nie wspierali ich, co obejmuje również przyjmowanie na pokład statków, o których mowa w art. 26.
 - b) wskazania tych obywateli, którzy są armatorami lub czerpiącymi korzyści właścicielami statków biorących udział w nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach.
2. Bez uszczerbku dla pierwszeństwa odpowiedzialności państwa bandery, państwa członkowskie powinny zatem wprowadzić niezbędne środki, na mocy obowiązujących w nich praw i przepisów oraz zgodnie z tymi prawami i przepisami:
 - a) aby móc potwierdzić, czy jakakolwiek osoba fizyczna lub prawna podlegająca ich jurysdykcji bierze udział w nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach;
 - b) aby móc podjąć należyte działania w odpowiedzi na wszelką potwierdzoną działalność, o której mowa w lit. a).
3. W każdym państwie członkowskim za koordynację gromadzenia i weryfikacji informacji o działalności obywateli, o której mowa w niniejszym artykule oraz za składanie sprawozdań Komisji i współpracę z nią odpowiada jeden organ.

Artykuł 39 – Prewencja i kary

1. Obywatele państwa członkowskiego przekazują właściwym organom wszelkie informacje odnoszące się do interesów prawnych, udziałów lub interesów finansowych związanych ze statkami rybackimi pływającymi pod banderami krajów trzecich lub kontroli nad takimi statkami. Państwa członkowskie dopilnowują, by niedostarczenie takiego zawiadomienia było odpowiednio karane na mocy ich prawa krajowego.
2. Obywatele państwa członkowskiego nie sprzedają ani nie eksportują żadnych statków armatorom biorących udział w eksploatacji statków, o których mowa w art. 26, zarządzaniu takimi statkami lub posiadającym takie statki.
3. Importerzy, przedsiębiorstwa przeładunkowe, nabywcy, konsumenci, dostawcy urządzeń, banki, ubezpieczyciele ani dostawcy innych usług nie prowadzą interesów ze statkami, o których mowa w art. 26 ani nie prowadzą handlu rybami lub produktami rybnymi pozyskanymi z nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów.
4. Bez uszczerbku dla innych postanowień prawa wspólnotowego odnoszących się do środków publicznych, państwa członkowskie nie przyznają armatorom biorącym udział w eksploatacji statków, o których mowa w art. 26, zarządzaniu takimi statkami lub posiadającym takie statki pomocy publicznej w ramach krajowych systemów pomocy lub środków wspólnotowych.
5. Państwa członkowskie pozyskują informacje o istnieniu wszelkich porozumień pomiędzy swoimi obywatelami a państwami trzecimi pozwalających na zmianę bandery statków rybackich pływających pod ich banderami na banderę takiego kraju trzeciego. Informują o takim fakcie Komisję, przedstawiając wykaz odpowiednich statków.

Rozdział IX

Środki natychmiastowego egzekwowania prawa, kary i kary dodatkowe

Artykuł 40 – Zakres zastosowania

Niniejszy rozdział stosuje się do:

- a) poważnych naruszeń popełnionych na terytorium lub na wodach morskich znajdujących się pod zwierzchnictwem lub jurysdykcją państw członkowskich oraz
- b) poważnych naruszeń popełnionych przez wspólnotowe statki rybackie lub obywateli Wspólnoty.

Artykuł 41 – Poważne naruszenia

Do celów niniejszego rozporządzenia, poważne naruszenie oznacza:

- a) działania uznawane za nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy zgodnie z kryteriami określonymi w art. 3;
- b) świadome prowadzenie interesów ze statkami, które brały udział w nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach, o których mowa w art. 26;
- c) świadomy handel produktami rybnymi pozyskanymi z nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów;
- d) przywóz produktów rybnych do Wspólnoty wbrew postanowieniom niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 42 – Środki natychmiastowego egzekwowania prawa

1. W przypadku, gdy osoba fizyczna lub prawna jest podejrzana o popełnienie lub została złapana na gorącym uczynku podczas popełniania poważnego naruszenia, o którym mowa w art. 41, państwa członkowskie rozpoczynają pełne dochodzenie w sprawie naruszenia oraz, zgodnie ze swoim prawem krajowym i w zależności od wagi naruszenia, podejmują natychmiastowe środki egzekwowania prawa, takie jak, w szczególności:
 - a) natychmiastowe zaprzestanie działalności połowowej;
 - b) skierowanie statku do portu;
 - c) skierowanie środka transportu w inne miejsce w celu przeprowadzenia inspekcji;
 - d) nałożenie zamknięcia celnego;
 - e) zajęcie nielegalnych narzędzi połowowych, połowów lub produktów rybnych;
 - f) czasowe unieruchomienie danego statku lub środka transportu;
 - g) zawieszenie licencji połowowej.
2. Charakter środków egzekwowania zapobiega kontynuowaniu naruszenia oraz pozwala właściwym władzom na ukończenie dochodzenia w sprawie popełnionego poważnego naruszenia.

Artykuł 43 – Kary w przypadku poważnych naruszeń

1. Państwa członkowskie dopilnowują, aby osoba fizyczna, która popełniła poważne naruszenie lub osoba prawna odpowiedzialna za poważne naruszenie podlegała skutecznej, współmiernej do przewinienia i odstręczającej karze, co obejmuje grzywny w wysokości co najmniej 300 tys. EUR dla osób fizycznych oraz co najmniej 500 tys. EUR dla osób prawnych.

2. Państwa członkowskie mogą stosować system, na mocy którego grzywna jest proporcjonalna do szkody spowodowanej w danym zasobie rybnym lub środowisku morskim, do korzyści finansowych uzyskanych lub spodziewanych w wyniku popełnionego przestępstwa lub do wszelkich innych wartości wskazujących na sytuację finansową osoby fizycznej lub prawnej, pod warunkiem, że system taki przewiduje maksymalny poziom grzywny, wynoszący co najmniej równowartość 300 tys. EUR dla osób fizycznych oraz co najmniej 500 tys. EUR dla osób prawnych.
3. Państwa członkowskie, w których nie wprowadzono euro stosują kurs wymiany euro na swoją walutę krajową opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w [...].

Artykuł 44 – Łączny poziom kar i kar dodatkowych

Łączny poziom kar i kar dodatkowych oblicza się w taki sposób, by dopilnować, aby skutecznie pozbawiał osoby odpowiedzialne za naruszenia korzyści ekonomicznych uzyskanych w wyniku popełnionych przez nie poważnych naruszeń. W tym celu należy również uwzględnić środki powzięte na mocy art. 42.

Artykuł 45 – Kary dodatkowe

Karom przewidzianym w niniejszym rozdziale mogą towarzyszyć inne kary lub środki, w szczególności:

- a) sekwestracja statku biorącego udział w naruszeniu;
- b) czasowe unieruchomienie statku;
- c) konfiskata narzędzi, połowów, produktów objętych zakazem;
- d) zawieszenie lub cofnięcie licencji połowowej;
- e) ograniczenie lub odebranie praw połowowych;
- f) czasowe lub stałe odebranie prawa do uzyskania nowych praw połowowych;
- g) czasowy lub stały zakaz korzystania z pomocy publicznej lub dotacji.

Artykuł 46 – Odpowiedzialność osób prawnych

1. Państwa członkowskie zapewniają możliwość pociągnięcia osób prawnych do odpowiedzialności z tytułu poważnych naruszeń, o których mowa w art. 41, jeżeli takie naruszenia zostały popełnione w ich interesie przez jakąkolwiek osobę działającą samodzielnie lub jako członek organu osoby prawnej, mającą decydujące stanowisko w tej osobie prawnej, co wynika z:
 - a) prawa do reprezentowania danej osoby prawnej lub

- b) prawa do podejmowania decyzji w imieniu danej osoby prawnej lub
 - c) prawa do sprawowania kontroli w danej osobie prawnej.
2. Państwa członkowskie zapewniają także możliwość pociągnięcia osoby prawnej do odpowiedzialności w przypadkach, w których brak nadzoru lub kontroli ze strony osoby, o której mowa w ust. 1, umożliwił popełnienie w interesie osoby prawnej przestępstwa, o którym mowa w art. 41, przez osobę działającą pod jej zwierzchnictwem.
3. Odpowiedzialność osób prawnych nie wyklucza możliwości wszczęcia przeciwko osobom fizycznym postępowania z tytułu popełnienia naruszenia, pomocnictwa w tym czynie albo podżegania do niego.

Rozdział X

Stosowanie postanowień przyjętych w ramach niektórych regionalnych organizacji do spraw zarządzania połowami odnoszących się do obserwacji statków

Artykuł 47 – Obserwacja na morzu

1. Postanowienia niniejszego rozdziału stosuje się do działalności połowowej podlegającej zasadom obserwacji na morzu przyjętych w ramach Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT), Konwencji o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki (CCAMLR) oraz Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC). Zakres obowiązywania niniejszego rozdziału podlega przeglądowi do 2012 r.
2. W przypadku, gdy statek, statek powietrzny państwa członkowskiego lub jego właściwe władze odpowiedzialne za inspekcję na morzu zaobserwują statek rybacki biorący udział w działalności, którą można uznać za nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy, niezwłocznie złoży sprawozdanie z takiej obserwacji. Sprawozdania te oraz wyniki dochodzeń przeprowadzonych przez państwa członkowskie w sprawie tych statków rybackich będą stanowiły dowód wykorzystywany do stosowania różnych mechanizmów identyfikacji i egzekwowania prawa przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.
3. W przypadku, gdy kapitan wspólnotowego statku rybackiego zaobserwuje statek rybacki biorący udział w działalności, o której mowa w ust. 2, kapitan udokumentuje jak najwięcej informacji o takiej obserwacji, w tym:
- a) nazwę i opis statku rybackiego;
 - b) sygnał wywoławczy statku rybackiego;
 - c) numer rejestracyjny, a w stosownych przypadkach numer Lloyds IMO statku rybackiego;
 - d) banderę statku rybackiego;

- e) pozycję (szerokość geograficzną, długość geograficzną) w chwili pierwszej identyfikacji;
 - f) datę/godzinę UTC w chwili pierwszej identyfikacji;
 - g) zdjęcie lub zdjęcia statku rybackiego stanowiące dowód obserwacji;
 - h) wszelkie inne istotne informacje dotyczące zaobserwowanej działalności tego statku rybackiego.
4. Sprawozdania z obserwacji należy bezzwłocznie przesłać właściwym władzom państwa bandery zaobserwowanego statku, które natychmiast przekazują je Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi. Wówczas Komisja lub wyznaczony przez nią organ natychmiast informuje państwo bandery zaobserwowanego statku rybackiego. Komisja lub wyznaczony przez nią organ przekazuje zaraz potem sprawozdanie z obserwacji wszystkim państwom członkowskim oraz sekretarzowi wykonawczemu właściwej regionalnej organizacji do spraw zarządzania połowami w celu podjęcia dalszych działań zgodnie ze środkami przyjętymi przez te organizacje.
5. Państwo członkowskie, które otrzyma od właściwych władz strony umawiającej się regionalnej organizacji do spraw zarządzania połowami sprawozdanie z obserwacji informujące o działaniach statku rybackiego pływającego pod jego banderą natychmiast zgłasza sprawozdanie i wszelkie istotne informacje Komisji lub wyznaczonymi przez nią organowi, które następnie przekażą te informacje sekretarzowi wykonawczemu właściwej regionalnej organizacji do spraw zarządzania połowami w celu podjęcia dalszych działań zgodnie ze środkami przyjętymi przez te organizacje.
6. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla surowszych postanowień przyjętych przez regionalne organizacje do spraw zarządzania połowami, w których Wspólnota jest stroną umawiającą się lub współpracującą stroną nieumawiającą się.

Artykuł 48 – Przedstawianie informacji dotyczących zaobserwowanych statków rybackich

1. Państwa członkowskie, które uzyskają odpowiednio udokumentowane informacje dotyczące zaobserwowanych statków rybackich niezwłocznie przekazują te informacje Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi.
2. Komisja lub wyznaczony przez nią organ bada również odpowiednio udokumentowane informacje dotyczące zaobserwowanych statków rybackich przedstawione przez poszczególnych obywateli, organizacje społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacje ekologiczne oraz przedstawicieli łowisk lub strony zainteresowane z sektora rybołówstwa.

Artykuł 49 – Dochodzenia w sprawie zaobserwowanych statków rybackich

1. Państwa członkowskie bezzwłocznie wszczynają pełne śledztwo w sprawie działalności statków rybackich pływających pod ich banderami, które zostały zaobserwowane zgodnie z art. 47.

2. Państwa członkowskie najszybciej, jak jest to możliwe, a w każdym razie w ciągu dwóch miesięcy od zgłoszenia sprawozdania z obserwacji na mocy art. 47 ust. 4, szczegółowo informują Komisję lub wyznaczony przez nią organ o wszelkich działaniach podjętych przez nie lub zamierzonych wobec zaobserwowanych statków rybackich pływających pod ich banderami. Sprawozdania z przebiegu dochodzeń w sprawie działalności zaobserwowanych statków rybackich należy przedkładać Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi w odpowiednich, regularnych odstępach czasu. Końcowe sprawozdanie z wyników zakończonego śledztwa należy przedstawić Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi.
3. Państwa członkowskie inne niż państwo bandery weryfikują, czy zgłoszone zaobserwowane statki prowadziły działalność na wodach znajdujących się pod ich jurysdykcją lub czy produkty rybne pochodzące z tych statków zostały wyładowane lub przywiezione na ich terytorium i sprawdzają, czy w przeszłości przestrzegano odpowiednich środków ochrony i zarządzania. Państwa członkowskie powiadamiają bezzwłocznie Komisję lub wyznaczony przez nią organ oraz odpowiednie państwo bandery o wynikach przeprowadzonych przez siebie weryfikacji i dochodzeń.
4. Komisja lub wyznaczony przez nią organ powiadamia wszystkie państwa członkowskie o informacjach otrzymanych zgodnie z ust. 2 i 3.
5. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla postanowień rozdziału V rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 oraz dla postanowień przyjętych przez regionalne organizacje do spraw zarządzania połowami, w których Wspólnota jest stroną umawiającą się lub stroną współpracującą nieumawiającą się.

Rozdział XI

Wzajemna pomoc między państwami członkowskimi, państwami trzecimi a Komisją oraz system informowania o nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach

Artykuł 50

1. Organy administracyjne odpowiedzialne za wprowadzenie niniejszego rozporządzenia w państwach członkowskich współpracują między sobą, z organami administracyjnymi innych państw oraz z Komisją w celu zapewnienia przestrzegania niniejszego rozporządzenia.
2. W tym celu wprowadza się system wzajemnej pomocy, który obejmuje zautomatyzowany system informowania, „System informowania o nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach”, który pomoże właściwym władzom zapobiegać nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom, prowadzić dochodzenia w ich sprawie oraz ścigać sprawców.
3. Szczegółowe zasady zastosowania niniejszego rozdziału przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 52.

Rozdział XII

Postanowienia końcowe

Artykuł 51 – Stosowanie

Środki niezbędne w celu zastosowania postanowień niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 52.

Artykuł 52 – Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera komitet powołany na mocy art. 30 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.
3. Okres, o którym mowa w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE, wynosi jeden miesiąc.
4. Komitet przyjmuje swój regulamin.

Artykuł 53 – Obowiązki dotyczące sprawozdawczości

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji najpóźniej do dnia 30 kwietnia każdego roku sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia w poprzednim roku kalendarzowym.
2. Na podstawie sprawozdań złożonych przez państwa członkowskie oraz własnych informacji, Komisja sporządza co trzy lata sprawozdanie, które przedkłada Radzie i Parlamentowi Europejskiemu.
3. Ocena wpływu niniejszego rozporządzenia na nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy zostanie przeprowadzona przez Komisję 5 lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 54 – Uchylenie

Articles 28b(2), 28e, 28f and 28g of Council Regulation (EC) N° 2847/93, Council Regulation (EC) N°1093/94, Council Regulation (EC) N°1447/1999, Articles 8, 19a, 19b, 19c, 21, 21b, 21c of Council Regulation (EC) N°1936/2001 and Articles 26a, 28, 29, 30 and 31 of Council Regulation (EC) N°601/2004 are hereby repealed.

Odniesienia do uchylonych rozporządzeń są rozumiane jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 55 – Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Rozdział III stosuje się rok po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dn. [...] r.

*W imieniu Komisji
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK I – Świadcstwo połowowe Wspólnoty Europejskiej

ŚWIADECTWO POŁOWOWE WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ									
Numer dokumentu									
PRODUCTION SECTION									
1. Organ zatwierdzający									
Imię i nazwisko			Adres				Tel. Fax		
2. Fishing Vessel Name			Bandera – port macierzysty i numer rejestracyjny				Sygnal wywoławczy		IMO/Lloyd's Number (if issued)
Nr licencji połowowej – Termin ważności			Nr Inmarsat Telefaks Telefon Adres e-mail (jeżeli dotyczy)						
3. Description of Product			Dopuszczalne typy przetwarzania:			4. Odniesienia do obowiązujących środków ochrony i zarządzania			
Gatunek	Kod produktu	Łowisko(a) Daty	Szacunkowa masa żywa (kg)	Szacunkowa masa do wyladunku (kg)	Zweryfikowana masa do wyladunku (kg)				
5. 5. Oświadczenie kapitana statku rybackiego: Oświadczam, że powyższe informacje są kompletne, poprawne i prawidłowe oraz że połowu dokonano w sposób zgodny z obowiązującymi środkami ochrony i zarządzania. Imię i nazwisko – podpis – pieczęć:									
6. Declaration of Transhipment at Sea					Podpis i data		Data/obszar/pozycja przeładunku		Szacunkowa masa (kg)
Master of Fishing vessel									
Imię i nazwisko									
Oświadczam, że powyższe informacje są kompletne, poprawne i prawidłowe.									
Kapitan statku przyjmującego ładunek			Podpis		Nazwa statku		Sygnal wywoławczy		IMO/Lloyds Number (if issued)
Imię i nazwisko									
Oświadczam, że powyższe informacje są kompletne, poprawne i prawidłowe.									
7. 7. Zezwolenie na przeładunek na terenie portu:									
Imię i nazwisko			Organ		Podpis			Pieczęć (stempel)	
Oświadczam, że powyższe informacje są kompletne, poprawne i prawidłowe									
Imię i nazwisko	Organ	Podpis	Adres	Tel.	Port wyladunku	Data wyladunku	Pieczęć (stempel)		
8. Transport section: Państwo eksportu Port/port lotniczy/inne miejsce wysyłki					7. Exporter Declaration: Oświadczam, że powyższe informacje są kompletne, poprawne i prawidłowe.				
Nazwa i bandera statku Numer lotu, numer lotniczego listu przewozowego Przynależność państwowa i numer rejestracyjny pojazdu ciężarowego Numer kolejowego listu przewozowego Inny dokument przewozowy:					Numer kontenerów: załączono wykaz		Imię i nazwisko	Adres	Podpis
9. 9. Zaświadczenie wydane przez organ państwa bandery: Oświadczam, że powyższe informacje są kompletne, poprawne i prawidłowe			Imię i nazwisko / stanowisko		Podpis	Data	Pieczęć (stempel)		
10. Importer Declaration:			Oświadczam, że powyższe informacje są kompletne, poprawne i prawidłowe.						
Nazwa odbiorcy/importera			Adres		Miasto	Data	Podpis	Kod CN produktu	

Dokument potwierdzający nienaruszony stan ładunku		Odnośniki				
11. Import control						
Organ		Miejsce	Zezwolono na przywóz *	Wstrzymano przywóz*		Zażądano weryfikacji - data
customs declaration (if issued)		Numer		Data		Miejsce

* Zaznaczyć, jeżeli dotyczy

ZAŁĄCZNIK II – Świadcstwo wywozu powrotnego Wspólnoty Europejskiej

Świadcstwo wywozu powrotnego Wspólnoty Europejskiej

ŚWIADECTWO WYWOZU POWROTNEGO WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ						
Numer świadectwa		Data		Państwo członkowskie		
1. 1. Opis wywożonego powrotnie produktu:			Opis produktu przywiezionego:			
Gatunek	Kod CN produktu	Net weight exported (kg)	Gatunek	Kod CN produktu	Masa netto produktu przywiezionego(Kg)	Numer i data wydania świadectwa połowowego
2. 2. Oświadczenie reeksportera: Oświadczam, że powyższe informacje są kompletne, prawidłowe i dokładne oraz że powyższy produkt pochodzi z produktów przywiezionych na podstawie załączonego świadectwa połowowego.						
Imię i nazwisko		Adres	Podpis	Data		
3. Organ						
Imię i nazwisko / stanowisko		Podpis	Data	Pieczęć (stempel)		
4. Zezwolono na wywóz powrotny *						
Miejsce:						
Zezwolono na wywóz powrotny *	Wstrzymano wywóz powrotny *	Zażądano weryfikacji - data *			Numer i data wydania deklaracji wywozu powrotnego	

ZAŁĄCZNIK III – Zgłoszenia państw bandery; ustalenia dotyczące audytów i współpracy

1. Treść zgłoszeń składanych przez państwa bandery na mocy art. 19

Komisja zwraca się z wnioskami do państw bandery o zgłaszanie nazw, adresów i wzorów pieczęci organów publicznych zlokalizowanych na ich terytorium, które są upoważnione do:

- rejestrowania statków pod ich banderą;
- przyznawania, zawieszania i odbierania licencji połowowych swoim statkom;
- przekazywania wzorów formularzy swoich świadectw połowowych zgodnych z wzorem zamieszczonym w załączniku 1;
- potwierdzania prawdziwości informacji przedstawionych w świadectwach połowowych, o których mowa w art. 13 oraz potwierdzania takich świadectw;
- wprowadzania, kontroli przestrzegania oraz egzekwowania praw, przepisów oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać ich statki;
- weryfikacji takich świadectw połowowych w celu wspierania właściwych organów państw członkowskich w drodze współpracy administracyjnej, o której mowa w art. 19 ust. 2;

oraz do uaktualniania takich zgłoszeń.

2. Systemy dokumentacji połowowej przyjęte przez regionalne organizacje do spraw zarządzania połowami.

- W przypadku, gdy system dokumentacji połowowej przyjęty przez regionalną organizację do spraw zarządzania połowami został uznany jako system dokumentacji połowowej do celów niniejszego rozporządzenia, uznaje się, że zgłoszenia dokonane przez państwo bandery w ramach takich systemów dokumentacji połowowej zostały dokonane zgodnie z postanowieniami przewidzianymi w ust. 1 niniejszego załącznika, a postanowienia niniejszego załącznika należy stosować odpowiednio.

3. Porozumienia o współpracy z państwami bandery, o których mowa w art. 19

Komisja ma prawo przystępować do negocjacji z państwami bandery, o których mowa w art. 19 w celu zawarcia porozumień odnoszących się do stosowania postanowień w sprawie świadectw połowowych określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Porozumienia te odpowiadają następującym zasadom:

- Wprowadzają środki współpracy w celu dopilnowania, aby produkty rybne przywożone do Wspólnoty Europejskiej pochodziły z połowów dokonanych zgodnie z obowiązującymi prawami, przepisami lub środkami ochrony i zarządzania.

- Ułatwiają dopełnienie przez państwa bandery formalności związanych z wejściem statków rybackich do portu, przywozem produktów rybnych oraz wymogami weryfikacji świadectw połowowych określonymi w rozdziałach II i III.
- Przewidują przeprowadzanie kontroli na miejscu przez Komisję lub wyznaczony przez nią organ w celu weryfikacji skuteczności realizacji porozumienia.
- Przewidują wprowadzenie ram wymiany informacji pomiędzy obydwoma stronami, pomagających w realizacji porozumienia.